

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

KOMISE

Oznámení Komise o nápravných prostředcích, které jsou přijatelné podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 a podle nařízení Komise (ES) č. 802/2004

(Text s významem pro EHP)

(2008/C 267/01)

I. ÚVOD

1. Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků⁽¹⁾ (dále jen „nařízení o spojování“) v čl. 6 odst. 2 a v čl. 8 odst. 2 výslovně stanoví, že Komise může prohlásit spojení za slučitelné se společným trhem v návaznosti na změnu provedenou stranami⁽²⁾, a to před zahájením řízení i posléze. Za tímto účelem může Komise ke svému rozhodnutí připojit podmínky a povinnosti s cílem zajistit, aby dotčené podniky splnily závazky učiněné vůči Komisi za účelem zajištění slučitelnosti daného spojení se společným trhem⁽³⁾.
2. Účelem tohoto oznámení je poskytnout vodítko, pokud jde o změny spojení, zejména závazky přijaté dotčenými podniky ke změně spojení. Tyto změny jsou obecněji popsány jako „nápravné prostředky“, jelikož jejich cílem je odstranit obavy o ohrožení hospodářské soutěže⁽⁴⁾ zjištěné Komisí. Pokyny uvedené v tomto oznámení odrážejí rostoucí zkušenosti Komise s posuzováním, přijímáním a prováděním nápravných prostředků podle nařízení o spojování od jeho vstupu v platnost dne 21. září 1990. Revizi oznámení Komise o opravných prostředcích z roku 2001⁽⁵⁾ si vyžádal vstup přepracovaného znění nařízení o spojování (ES) č. 139/2004⁽⁶⁾ a nařízení Komise (ES) č. 802/2004⁽⁷⁾ (dále jen „prováděcí nařízení“) v platnost dne 1. května 2004, judikatura Soudního

⁽¹⁾ L 24, 29.1.2004, s. 1–22.

⁽²⁾ Odkaz na „strany“ a „spojující se strany“ zahrnuje rovněž situaci jedné oznamující strany.

⁽³⁾ Druhé pododstavce čl. 6 odst. 2 a čl. 8 odst. 2. Viz rovněž 30. bod odůvodnění nařízení o spojování, v němž se uvádí, že „v případě, že dotčené podniky změň oznámené spojení, zvláště nabídkou závazků v zájmu dosažení slučitelnosti spojení se společným trhem, by Komise měla mít možnost prohlásit spojení, ve změně podobě, za slučitelné se společným trhem. Takové závazky by měly být přiměřené danému problému hospodářské soutěže a zcela jej vyřešit“. 30. bod odůvodnění dále objasňuje, že „je rovněž vhodné přijmout závazky před zahájením řízení, kdy je problém hospodářské soutěže lehece identifikovatelný a může být snadno odstraněn“.

⁽⁴⁾ Není-li uvedeno jinak, odpovídá výraz „obavy o ohrožení hospodářské soutěže“ podle fáze řízení vážným pochybnostem nebo předběžným zjištěním, že spojení pravděpodobně zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení.

⁽⁵⁾ Oznámení Komise o opravných prostředcích, které jsou přijatelné podle nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 a podle nařízení Komise (ES) č. 447/98, (Úř. věst. C 68, 2.3.2001, s. 3).

⁽⁶⁾ Nahrazující nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, opravené znění v Úř. věst. L 257, 21.9.1990, s. 13, nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1310/97, Úř. věst. L 180, 9.7.1997, s. 1, oprava v Úř. věst. L 40, 13.2.1998, s. 17).

⁽⁷⁾ Nařízení Komise (ES) č. 802/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků, (Úř. věst. L 133, 30.4.2004, s. 1). Toto nařízení nahrazuje nařízení Komise (ES) č. 447/98, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 o kontrole spojování podniků, (Úř. věst. L 61, 2.3.1998, s. 1).

dvora a Soudu prvního stupně, závěry vyvozené ze soustavného následného přezkumu minulých případů nápravných prostředků ⁽¹⁾ ze strany Komise a praxe Komise při rozhodování o případech zahrnujících nápravné prostředky v minulých letech. Zásady obsažené v tomto oznámení bude Komise uplatňovat v jednotlivých případech a dále je rozvíjet a upřesňovat. Pokyny uvedenými v tomto oznámení není dotčen výklad, který může poskytnout Soudní dvůr nebo Soud prvního stupně Evropských společenství.

3. Toto oznámení stanoví obecné zásady vztahující se na nápravné prostředky, které jsou přijatelné pro Komisi, hlavní druhy závazků, které může Komise přijmout v případech podle nařízení o spojování, zvláštní požadavky, které musí návrhy závazků splnit v obou fázích řízení, a hlavní požadavky na provádění závazků. Komise každopádně patřičně přihlédne k zvláštním okolnostem jednotlivého případu.

II. OBECNÉ ZÁSADY

4. Podle nařízení o spojování Komise posuzuje slučitelnost oznámeného spojení se společným trhem z hlediska jeho účinku na strukturu hospodářské soutěže ve Společenství ⁽²⁾. Kritériem slučitelnosti podle čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení o spojování je, zda spojení zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení. Spojení, které zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž (jak je popsáno výše), není slučitelné se společným trhem a Komise je musí zakázat. V případě vytvoření společného podniku Komise spojení přezkoumá rovněž podle čl. 2 odst. 4 nařízení o spojování. Zásady stanovené v tomto oznámení se budou obecně vztahovat rovněž na nápravné prostředky předložené k odstranění obav o ohrožení hospodářské soutěže zjištěných podle čl. 2 odst. 4.
5. Pokud spojení vyvolává obavy o ohrožení hospodářské soutěže, které by mohly zásadně narušit účinnou hospodářskou soutěž, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení, strany mohou spojení změnit v zájmu odstranění obav o ohrožení hospodářské soutěže, a tudíž o dosažení povolení spojení. Tyto změny mohou být plně provedeny před rozhodnutím o povolení. Obvyklejší však je, že strany předloží závazky s cílem zajistit slučitelnost spojení se společným trhem a že tyto závazky jsou provedeny po jeho povolení.
6. Podle struktury nařízení o spojování je povinností Komise prokázat, že by spojení zásadně narušilo hospodářskou soutěž ⁽³⁾. Komise stranám sdělí své obavy o ohrožení hospodářské soutěže, aby jim umožnila vypracovat vhodné a odpovídající návrhy nápravných prostředků ⁽⁴⁾. Poté je na stranách spojení, aby předložily závazky; Komise nemůže v rozhodnutí o povolení uložit jednostranně žádné podmínky, nýbrž pouze na základě závazků stran ⁽⁵⁾. Komise strany vyzoomí o předběžném

⁽¹⁾ GŘ COMP, studie týkající se nápravných prostředků v rámci případů spojování, říjen 2005.

⁽²⁾ 6. bod odůvodnění nařízení o spojování.

⁽³⁾ V první fázi a před vydáním prohlášení o námitkách toto odpovídá *vážným pochybnostem*, co se týká zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.

⁽⁴⁾ Nařízení o spojování stanoví formální kroky, kdy jsou strany informovány o obavách o ohrožení hospodářské soutěže zjištěných Komisí (rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. c), prohlášení o námitkách). V osvědčených postupech GŘ pro hospodářskou soutěž týkajících se provádění řízení ES o kontrole spojování podniků se stanoví, že v hlavních fázích řízení budou obvykle nabídnuty schůzky ohledně „současného stavu“, na nichž Komise stranám objasní své obavy, aby jim umožnila reagovat předložením návrhů nápravných prostředků.

⁽⁵⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-210/01 *General Electric v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-5575, bod 52; viz rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-87/05 *EDP v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 105.

posouzení návrhů nápravných prostředků. Pokud však strany platně nenavrhnou nápravné prostředky, které jsou přiměřené k odstranění obav o ohrožení hospodářské soutěže, jedinou možností, kterou Komise má, je přijmout rozhodnutí o zákazu ⁽¹⁾.

7. Komise musí posoudit, zda navrhované nápravné prostředky po provedení eliminuje zjištěné obavy o ohrožení hospodářské soutěže. Pouze strany mají k dispozici veškeré příslušné informace nezbytné pro toto posouzení, zejména co se týká proveditelnosti navrhovaných závazků a životaschopnosti a konkurenceschopnosti aktiv, jejichž převod se navrhuje. Strany proto odpovídají za poskytnutí veškerých těchto dostupných informací, které jsou nezbytné, aby Komise mohla navrhované nápravné prostředky posoudit. Za tímto účelem prováděcí nařízení ukládá oznamujícím stranám povinnost, aby spolu se závazky poskytly podrobné informace o obsahu nabídnutých závazků a podmínkách jejich provedení, které prokazují jejich vhodnost k odstranění případného zásadního narušení účinné hospodářské soutěže, jak je stanoveno v příloze prováděcího nařízení („formulář RM“). U závazků spočívajících v převodu podniku musí strany podrobně popsat zejména to, jak v současnosti funguje podnik, který má být převeden. Tyto informace Komisi umožní posoudit životaschopnost, konkurenceschopnost a prodejnost podniku porovnáním jeho stávajícího fungování s navrhovaným rozsahem v rámci závazků. Komise může upravit přesné požadavky na informace potřebné v daném jednotlivém případě a bude připravena projednat se stranami rozsah požadovaných informací před předložením formuláře RM.
8. Zatímco strany musí navrhnout závazky postačující k odstranění obav o ohrožení hospodářské soutěže a poskytnout informace potřebné k jejich posouzení, je na Komisi, aby zjistila, zda je nutno spojení pozměněné platně předloženými závazky prohlásit za neslučitelné se společným trhem, jelikož navzdory závazkům vede k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže. Důkazní břemeno v případě zákazu nebo povolení spojení pozměněného závazky proto podléhá stejným kritériím jako nezměněné spojení ⁽²⁾.

Základní podmínky pro přijatelné závazky

9. Podle nařízení o spojování je Komise oprávněna přijmout pouze závazky, o nichž se usuzuje, že jsou schopné zajistit slučitelnost spojení se společným trhem tím, že zamezí zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže. Závazky musí zcela odstranit obavy o ohrožení hospodářské soutěže ⁽³⁾ a musí být úplné a ze všech hledisek účinné ⁽⁴⁾. Závazky musí být dále možno účinně provést v krátké době, jelikož podmínky hospodářské soutěže na trhu nebudou zachovány, dokud nebudou závazky splněny.
10. Strukturální závazky, zejména převody, navrhované stranami budou splňovat tyto podmínky pouze tehdy, může-li Komise s požadovaným stupněm jistoty vyvodit závěr, že je bude možné provést a že je pravděpodobné, že nové obchodní struktury z nich plynoucí budou dostatečně účinné a trvalé, aby bylo zajištěno, že nedojde k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže ⁽⁵⁾.
11. Požadovaný stupeň jistoty ohledně provedení navrhovaných závazků může být ovlivněn zejména riziky v souvislosti s převodem podniku, jenž má být převeden, například podmínkami připojenými stranami k převodu, právy třetích stran ve vztahu k podniku nebo riziky nalezení vhodného kupce,

⁽¹⁾ Viz věc č. COMP/M.2220 – GE/Honeywell ze dne 3. července 2001, potvrzeno rozsudkem Soudu prvního stupně ve věci T-210/01 *General Electric v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-5575, bod 555 a násl., bod 612 a násl.; věc č. COMP/M.3440 – EDP/ENI/GDP ze dne 9. prosince 2004, potvrzeno rozsudkem Soudu prvního stupně ve věci T-87/05 *EDP v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 63 a násl., bod 75 a násl.; věc IV/M.469 – MSG Media Service ze dne 9. listopadu 1994; věc IV/M.490 – Nordic Satellite Distribution ze dne 19. července 1995; věc IV/M.553 – RTL/Veronica/Endemol ze dne 20. září 1995; věc IV/M.993 – Bertelsmann/Kirch/Premiere ze dne 27. května 1998; věc IV/M.1027 – Deutsche Telekom BetaResearch ze dne 27. května 1998; věc IV/M.774 – St Gobain/Wacker Chemie ze dne 4. prosince 1996; věc IV/M.53 – Aerospatiale/Alenia/De Havilland ze dne 2. října 1991; věc IV/M.619 – Gencor/Lonrho ze dne 24. dubna 1996, potvrzeno rozsudkem Soudu prvního stupně ve věci T-102/96 *Gencor v. Komise*, Sb. rozh. 1999, s. II-753.

⁽²⁾ Viz rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-87/05 *EDP v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 62 a násl.

⁽³⁾ Viz 30. bod odůvodnění nařízení o spojování a rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-282/02 *Cementbouw v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. II-319, bod 307.

⁽⁴⁾ Soud prvního stupně, věc T-210/01 *General Electrics v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-5575, bod 52; věc T-87/05 *EDP v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 105.

⁽⁵⁾ Soud prvního stupně, věc T-210/01 *General Electric v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-5575, body 555, 612.

jakož i riziky souvisejícími se znehodnocením aktiv do doby, než dojde k převodu. Je na stranách, aby při předložení nápravného prostředku Komisi odstranily tyto nejistoty, co se týká jeho provedení ⁽¹⁾.

12. Při posuzování druhé podmínky, zda navrhovaný závazek pravděpodobně odstraní zjištěné obavy o ohrožení hospodářské soutěže, Komise zváží všechny důležité faktory vztahující se k samotnému navrhovanému nápravnému prostředku, včetně mimo jiné druhu, rozsahu a oblasti působnosti navrhovaného nápravného prostředku, posouzené s ohledem na strukturu a zvláštní vlastnosti trhu, na kterém vznikly obavy o ohrožení hospodářské soutěže, včetně postavení stran a ostatních účastníků na trhu.
13. Aby byly závazky v souladu s těmito zásadami, je nutné účinné provedení a možnost kontroly závazků ⁽²⁾. Zatímco převod po uskutečnění nevyžaduje žádná další opatření pro kontrolu, ostatní druhy závazků vyžadují účinné mechanismy kontroly, aby bylo zajištěno, že jejich účinek není stranami snížen či dokonce vyloučen. V opačném případě by bylo nutné takovéto závazky považovat za pouhé prohlášení stran o úmyslu a nepředstavovaly by závazné povinnosti, jelikož kvůli neexistenci účinných mechanismů kontroly by nemohlo jejich porušení vyvolat zrušení rozhodnutí podle ustanovení nařízení ⁽³⁾.
14. Pokud však strany předloží návrhy nápravných prostředků, které jsou tak rozsáhlé a složité, že Komise nemůže v době přijetí rozhodnutí s požadovaným stupněm jistoty rozhodnout, že budou plně provedeny a že pravděpodobně zachovají účinnou hospodářskou soutěž na trhu, nelze vydat rozhodnutí o povolení ⁽⁴⁾. Komise může tyto nápravné prostředky zamítnout zejména z toho důvodu, že provedení nápravných prostředků nelze účinně kontrolovat a že neexistence účinné kontroly snižuje či dokonce vylučuje účinek navrhovaných závazků.

Přiměřenost jednotlivých druhů nápravných prostředků

15. Podle judikatury soudu je hlavním cílem závazků zajistit konkurenční struktury trhu ⁽⁵⁾. V souladu s tím jsou závazky, které jsou svou povahou strukturální, například závazek prodat podnikatelskou jednotku, z hlediska cíle nařízení o spojování zpravidla vhodnější, poněvadž takovéto závazky trvale zamezují obavám o ohrožení hospodářské soutěže, jež by oznámené spojení vyvolalo, a mimoto nevyžadují střednědobá nebo dlouhodobá kontrolní opatření. Nelze však automaticky vyloučit možnost, že ostatní druhy závazků mohou rovněž zamezit zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže ⁽⁶⁾.
16. Komise zdůrazňuje, že otázku, zda nápravný prostředek (a konkrétněji jaký druh nápravného prostředku) je vhodný k odstranění zjištěných obav o ohrožení hospodářské soutěže, je nutno posoudit podle okolností jednotlivého případu.
17. Obecně však lze rozlišovat mezi převodem, jinými strukturálními nápravnými prostředky, například poskytnutím přístupu ke klíčové infrastruktuře nebo vstupům za nediskriminačních podmínek, a závazky týkajícími se budoucího chování subjektu vzniklého spojením. Závazky týkající se převodu jsou nejlepším způsobem, jak odstranit obavy o ohrožení hospodářské soutěže vyplývající z horizontálního překrývání, a mohou být rovněž nejlepším způsobem řešení obav o ohrožení

⁽¹⁾ Podle povahy rizik mohou o jejich kompenzaci usilovat zvláštní záruky. Například riziko vyplývající z práv třetí strany ve vztahu k aktivům, jež mají být převedena, může být kompenzováno návrhem alternativního převodu. Tyto záruky budou podrobněji projednány níže.

⁽²⁾ Soud prvního stupně, věc T-177/04 *easyJet v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. II-1931, bod 188.

⁽³⁾ Soud prvního stupně, věc T-177/04 *easyJet v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. II-1931, bod 186 a násl.; Soud prvního stupně, rozsudek ve věci T-87/05 *EDP v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 72.

⁽⁴⁾ Jako příklad takového složitého a nepřiměřeného nápravného prostředku viz věc č. COMP/M.3440 – ENI/EDP/GDP ze dne 9. prosince 2004; potvrzeno Soudem prvního stupně, rozsudek ve věci T-87/05 *EDP v. Komise* ze dne 21. září 2005, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 102; věc č. COMP/M.1672 – Volvo/Scania ze dne 15. března 2000.

⁽⁵⁾ Viz 8. bod odůvodnění nařízení o spojování; rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-102/96 *Gencor v. Komise*, Sb. rozh. 1999, s. II-753, bod 316; ESD ve věci C-12/03 P *Komise v. Tetra Laval*, Sb. rozh. 2005, s. I-987, bod 86; rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-158/00 *ARD v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-3825, bod 192 a násl.

⁽⁶⁾ ESD, rozsudek ve věci C-12/03 P *Komise v. Tetra Laval*, Sb. rozh. 2005, s. I-987, bod 86; Soud prvního stupně, rozsudek ze dne 25. března 1999 ve věci T-102/96 *Gencor v. Komise*, Sb. rozh. 1999, s. II-753, bod 319 a násl.; Soud prvního stupně, rozsudek ze dne 30. září 2003 ve věci T-158/00 *ARD v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-3825, bod 193; Soud prvního stupně ve věci T-177/04 *easyJet v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. II-1931, bod 182; Soud prvního stupně, rozsudek ve věci T-87/05 *EDP v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 101.

hospodářské soutěže vyplývajících z vertikálních spojení nebo spojení konglomerátního typu ⁽¹⁾. Jiné strukturální závazky mohou být vhodné k odstranění všech druhů obav, jsou-li tyto nápravné prostředky s ohledem na účinek rovnocenné převodu, jak je podrobněji vysvětleno v bodě 61 a následujících bodech. Závazky týkající se budoucího chování subjektu vzniklého spojením mohou být přijatelné pouze výjimečně za velmi specifických okolností ⁽²⁾. Zejména závazky spočívající v tom, že podniky nezvýší ceny, nezúží sortiment nebo nezruší obchodní značky atd., obvykle neodstraní obavy o ohrožení hospodářské soutěže vyplývajících z horizontálních překrývání. Každopádně tyto druhy nápravných prostředků lze výjimečně přijmout, je-li jejich účinnost plně zajištěna účinným provedením a kontrolou v souladu s úvahami uvedenými v bodech 13–14, 66, 69, a pokud nehrozí, že povedou k účinkům narušujícím hospodářskou soutěž ⁽³⁾.

Postup

18. Komise může přijmout závazky v kterékoli fázi řízení ⁽⁴⁾. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že se hloubkové šetření trhu provádí pouze ve druhé fázi, závazky předložené Komisi v první fázi musí postačovat k jednoznačnému vyloučení „vážných pochybností“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení o spojování ⁽⁵⁾. Podle čl. 10 odst. 2 nařízení o spojování musí Komise přijmout rozhodnutí o povolení, jakmile byly vážné pochybnosti uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení o spojování odstraněny v důsledku závazků předložených stranami. Toto pravidlo se vztahuje na závazky navržené ve druhé fázi řízení před tím, než Komise vydá prohlášení o námitkách ⁽⁶⁾. Jestliže Komise dospěje k předběžnému názoru, že spojení povede k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže, a vydá prohlášení o námitkách, závazky musí postačovat k odstranění tohoto zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.
19. Ačkoli závazky musí nabídnout strany, Komise zajistí vymahatelnost závazků tím, že povolení spojení podmíní jejich dodržením. Je nutno rozlišovat mezi podmínkami a povinnostmi. Požadavek týkající se dosažení strukturální změny trhu je podmínkou (například že podnik musí být převeden). Prováděcí opatření, která jsou nezbytná k dosažení tohoto výsledku, jsou obecně povinnostmi stran (například jmenování správce neodvolatelně zmocněného podnikem prodat).
20. Pokud dotčené podniky povinnost poruší, Komise může zrušit rozhodnutí o povolení vydaná podle čl. 6 odst. 2 nebo čl. 8 odst. 2 nařízení o spojování, a to podle čl. 6 odst. 3 nebo podle čl. 8 odst. 6. V případě porušení povinnosti mohou strany podléhat rovněž pokutám a penále, jak je stanoveno v čl. 14 odst. 2 písm. d) resp. čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení o spojování. Není-li však dodržena podmínka, například podnik není převeden ve lhůtě stanovené v závazcích, nebo je posléze znovu získán, rozhodnutí o slučitelnosti není nadále platné. V těchto případech může Komise za prvé přijmout předběžná opatření vhodná k zachování podmínek účinné hospodářské soutěže podle čl. 8 odst. 5 písm. b) nařízení o spojování. Za druhé může v případě, že jsou splněny podmínky čl. 8 odst. 4 písm. b), nařídit jakékoli přiměřené opatření s cílem zajistit, aby dotčené podniky zrušily spojení nebo přijaly jiná opatření za účelem obnovy stavu před uskutečněním spojení, nebo podle čl. 8 odst. 7 přijmout rozhodnutí podle čl. 8 odst. 1 až 3. Strany mohou navíc rovněž podléhat pokutám, jak je stanoveno v čl. 14 odst. 2 písm. d).

⁽¹⁾ Viz odprodej skladovacích zařízení ve věci č. COMP/M.3868 – DONG/Elsam/Energi E2 ze dne 14. března 2006, bod 170 a násl.; věc č. COMP/M.3696 – E.ON/MOL ze dne 21. prosince 2005, body 735 a násl., například „oddělení vlastnictví“ k odstranění strukturálních vazeb mezi stranami v odvětví skladování plynu; věc č. COMP/M.4314 – Johnson&Johnson/Pfizer ze dne 11. prosince 2006, věc č. COMP/M.4494 Evraz/Highveld ze dne 20. února 2007.

⁽²⁾ S ohledem na konglomerátní účinky spojení viz ESD, rozsudek ze dne 15. února 2005 ve věci C 12/03 P *Komise v. Tetra Laval*, Sb. rozh. 2005, s. I-987, body 85, 89.

⁽³⁾ Například závazky týkající se určitého chování v oblasti stanovování cen, jako je horní cenový rozsah, které obsahují riziko, že povedou k sladení cen soutěžitelů narušujícímu hospodářskou soutěž.

⁽⁴⁾ Jak je uvedeno v 30. bodě odůvodnění nařízení o spojování, Komise v obou fázích řízení zajistí transparentnost a účinné konzultace členských států.

⁽⁵⁾ Závazky v první fázi lze přijmout pouze v určitých případech, viz bod 81.

⁽⁶⁾ Viz mimo jiné věc č. COMP/M.2972 – DSM/Roche Vitamins ze dne 23. července 2003; věc č. COMP/M.2861 – Siemens/Drägerwerk/JV ze dne 30. dubna 2003; věc IV/JV.15 – BT/AT & T ze dne 30. března 1999; věc IV/M.1532 – BP Amoco/Arco ze dne 29. září 1999.

Vzorové texty závazků týkajících se převodu

21. Útvary Komise vydaly pokyny týkající se osvědčených postupů u závazků zahrnujících převod, které obsahují vzorové texty pro závazky týkající se převodu a vzorový text pověření správce⁽¹⁾. Tyto vzorové texty nemají zajistit úplné pokrytí všech záležitostí, jež mohou být důležité ve všech případech, ani nejsou pro strany řízení o spojování právně závazné. Tyto vzorové texty oznámení doplňují, jelikož uvádějí obvyklá ujednání pro závazky týkající se převodu ve formě, v jaké mohou být použity stranami. Vzorové texty zároveň ponechávají určitou pružnost, aby je bylo možno přizpůsobit požadavkům konkrétního případu.

III. JEDNOTLIVÉ DRUHY NÁPRAVNÝCH PROSTŘEDKŮ**1. Převod podniku na vhodného kupce**

22. Pokud může navrhované spojení zásadně narušit účinnou hospodářskou soutěž, nejučinějším způsobem zachování účinné hospodářské soutěže je kromě zákazu vytvoření podmínek pro vznik nového soutěžního subjektu nebo pro posílení stávajících soutěžitelů tím, že spojující se strany převedou podnik.

1.1 Převod životaschopného a konkurenceschopného podniku

23. Při převáděných činnostech se musí jednat o životaschopný podnik, jenž může za předpokladu, že ho provozuje vhodný kupce, trvale a účinně soutěžit se subjektem vzniklým spojením a který je převeden jako prosperující podnik⁽²⁾. Aby byl podnik životaschopný, může být rovněž nutné, aby zahrnoval činnosti, které souvisí s trhy, na nichž Komise nezjistila obavy o ohrožení hospodářské soutěže, je-li to nezbytné k vytvoření účinného soutěžitele na dotčených trzích⁽³⁾.
24. Při navrhování životaschopného podniku k převodu je nutno vzít v úvahu nejistoty a rizika spojená s převodem podniku na nového vlastníka. Tato rizika mohou omezit prosoutěžní dopad převáděného podniku a mohou proto vyvolat tržní situaci, kdy obavy o ohrožení hospodářské soutěže nemusí být nutně odstraněny.

Rozsah podniku, který má být převeden

25. Podnik musí zahrnovat veškerá aktiva, jež mají podíl na jeho současném chodu nebo která jsou nezbytná k zajištění jeho životaschopnosti a konkurenceschopnosti, a veškeré pracovníky, kteří jsou v něm v současnosti zaměstnáni nebo kteří jsou nezbytní k zajištění životaschopnosti a konkurenceschopnosti podniku⁽⁴⁾.
26. Zahrnutí musí být rovněž zaměstnanci a aktiva, jež v současnosti sdílí převáděný podnik a jiné podniky stran, jež však mají podíl na chodu podniku nebo jsou nezbytní k zajištění jeho životaschopnosti a konkurenceschopnosti. V opačném případě by byla ohrožena životaschopnost a konkurenceschopnost podniku, který má být převeden. Převáděný podnik proto musí zahrnovat zaměstnance, kteří vykonávají pro podnik zásadní funkce, například pracovníky v oblasti výzkumu a vývoje v rámci skupiny a pracovníky v oblasti informačních technologií, a to i v případě, že tyto pracovníci jsou v současnosti zaměstnáni jinou podnikatelskou jednotkou stran – přinejmenším v dostatečném poměrném počtu ke splnění trvalých potřeb převáděného podniku. Stejně tak musí být zahrnuta sdílená aktiva, a to i v případě, že tato aktiva vlastní jiná podnikatelská jednotka nebo byla přidělena jiné podnikatelské jednotce.

⁽¹⁾ Viz internetové stránky GR COMP, spuštěné v květnu 2003, k dispozici na adrese <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/legislation/legislation.html>. Vzorové texty mohou být průběžně aktualizovány a v případě potřeby mohou být vydány další pokyny týkající se osvědčených postupů v oblasti nápravných prostředků.

⁽²⁾ To za určitých podmínek zahrnuje podniky, které musí být vyčleněny z podniku některé strany, nebo jednotlivá aktiva, viz bod 35 a následující body.

⁽³⁾ Věc IV/M.913 – Siemens/Elektrowatt ze dne 18. listopadu 1997; věc IV/M.1578 – Sanitec/Sphinx ze dne 1. prosince 1999, bod 255; věc č. COMP/M.1802 – Unilever/Amora-Maille ze dne 8. března 2000; věc č. COMP/M.1990 – Unilever/Bestfoods ze dne 28. září 2000.

⁽⁴⁾ Oznamující strany se musí v závazcích zavázat, že převáděný podnik zahrnuje veškerá tato aktiva a zaměstnance. Jestliže se později ukáže, že podrobný popis podniku, který mají strany poskytnout, jak je stanoveno v bodě 27, není v tomto ohledu úplný a že strany podnik nedoplňují potřebnými dodatečnými aktivy nebo zaměstnanci, Komise může uvážit zrušení podmíněného rozhodnutí o povolení.

27. Aby Komise mohla určit rozsah podniku, který má být převeden, strany musí v závazcích uvést přesné vymezení rozsahu převáděného podniku („popis podniku“). Popis podniku je nutno přizpůsobit danému jednotlivému případu a měl by obsahovat veškeré prvky, jež jsou součástí podniku, který má být převeden: hmotná aktiva (např. činnosti v oblasti VaV, výroby, distribuce, prodeje a uvádění na trh) a nehmotná aktiva (např. práva k duševnímu vlastnictví, know-how a goodwill); licence, povolení správních orgánů udělená podniku; smlouvy, nájemní smlouvy a závazky (např. ujednání s dodavateli a odběrateli) ve prospěch podniku, který má být převeden, a záznamy o odběratelích, úvěrech a jiné záznamy. Do popisu podniku musí strany zahrnout pracovníky, kteří mají být převedeni, včetně dočasně převedených pracovníků a pracovníků zaměstnaných na dobu určitou, a připojit seznam klíčových zaměstnanců, tj. pracovníků, kteří jsou nezbytní pro životaschopnost a konkurenceschopnost podniku. Převedením těchto zaměstnanců není dotčeno uplatňování směrnic Rady o hromadném propouštění⁽¹⁾, zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků⁽²⁾ a o informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci⁽³⁾, jakož i vnitrostátních předpisů k provedení těchto směrnic a ostatních vnitrostátních právních předpisů. Nápravný prostředek musí obsahovat závazek stran neusilovat o získání těchto klíčových pracovníků.
28. V popisu podniku musí strany uvést rovněž ujednání o jejich dodávkách výrobků a poskytování služeb podniku, jenž má být převeden, nebo o výrobcích dodávaných a službách poskytovaných stranám převedeným podnikem. Tyto pokračující vztahy převáděného podniku mohou být nezbytné k zachování úplné hospodářské životaschopnosti a konkurenceschopnosti převáděného podniku po přechodnou dobu. Komise tato ujednání uzná pouze v případě, pokud neovlivňují nezávislost převáděného podniku na stranách spojení.
29. Aby se zamezilo nedorozumění, pokud jde o převáděný podnik, musí strany ve znění závazků výslovně vyloučit aktiva používaná v podniku nebo pracovníky zaměstnané podnikem, jež by podle stran neměly být při převodu převedeny. Komise bude moci přijmout toto vyloučení aktiv nebo zaměstnanců pouze tehdy, mohou-li strany jednoznačně prokázat, že to neovlivní životaschopnost a konkurenceschopnost podniku.
30. Podnik, který má být převeden, musí být životaschopný jako takový. Ve fázi posuzování nápravného prostředku proto Komise nebere v úvahu prostředky možného či dokonce předpokládaného budoucího kupce. Situace je jiná, je-li již v průběhu řízení uzavřena smlouva o prodeji a koupi s konkrétním kupcem, jehož prostředky lze v době posuzování závazku vzít v úvahu. Tato situace bude podrobněji projednána v bodě 56 a následujících bodech.
31. Jakmile je po přijetí rozhodnutí o povolení určen kupec, tento navrhovaný kupec nemusí některá aktiva nebo zaměstnance v převáděném podniku potřebovat. V procesu schvalování kupce může Komise na žádost stran schválit převod podniku navrhovanému kupci bez jednoho či více aktiv nebo částí zaměstnanců, pokud to neovlivní životaschopnost a konkurenceschopnost převáděného podniku po uskutečnění prodeje s přihlédnutím k prostředkům navrhovaného kupce.

1.2 Samostatný podnik a podmínky přijatelnosti alternativ

32. Životaschopný podnik je obvykle podnikem, který s výjimkou přechodného období může fungovat samostatně, což znamená nezávisle na spojujících se stranách, pokud jde o dodávky vstupních materiálů nebo jiné formy spolupráce.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění (Úř. věst. L 225, 12.8.1998, s. 16).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16).

⁽³⁾ Směrnice Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství (Úř. věst. L 254, 30.9.1994, s. 64), ve znění směrnice 97/74/ES (Úř. věst. L 10, 16.1.1998, s. 22); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29).

33. Komise jednoznačně upřednostňuje existující samostatný podnik. To může mít podobu dříve existující společnosti nebo skupiny společností či divize podniku, která nebyla jako taková z právního hlediska dříve začleněná.
34. Pokud obava o ohrožení hospodářské soutěže vyplývá z horizontálního překrývání, strany se mohou rozhodnout mezi oběma podniky. V případech nepřátelské nabídky může závazek týkající se převodu činnosti cílové společnosti při omezených informacích o převáděném podniku, které mají oznamující strany k dispozici, zvýšit riziko, že se z tohoto podniku po převodu nemusí stát životaschopný soutěžitel, který by mohl na trhu trvale a účinně soutěžit. Pro strany proto může být vhodnější, aby za těchto okolností navrhly převod činností nabývající společnosti.

Vyčlenění (carve-out)

35. Ačkoli se obvykle vyžaduje převod stávajícího životaschopného samostatného podniku, může Komise s přihlédnutím k zásadě proporcionality uvážit rovněž převod podniků, jež mají existující silné vazby nebo jsou částečně začleněny do podniků, které si strany ponechávají, v tomto ohledu je proto nutné je „vyčlenit“. Aby se na nejnižší možnou míru snížila rizika týkající se životaschopnosti a konkurenceschopnosti, je v těchto případech jednou z možností, které mají strany k dispozici, předložení závazků, v nichž se navrhuje vyčlenění těch částí stávajícího podniku, které nemusí být nutně převedeny. V tomto případě se prakticky převádí stávající samostatný podnik, ačkoli strany mohou formou „obráceného vyčlenění“ vyčlenit omezené části, jež si mohou ponechat.
36. Komise bude moci každopádně přijmout závazky, jež vyžadují vyčlenění podniku, pouze v případě, pokud se může ujistit, že přinejmenším v době převodu na kupujícího bude převeden životaschopný samostatný podnik a rizika pro životaschopnost a konkurenceschopnost vyvolaná vyčleněním budou tímto snížena na nejnižší možnou míru. Strany proto musí zajistit (jak je podrobně stanoveno v bodě 113), aby vyčleňování bylo zahájeno v přechodném období, tj. v době mezi přijetím rozhodnutí Komise a dokončením převodu (ve smyslu právního a skutečného převodu podniku na kupujícího). Na konci tohoto období bude proto převeden samostatný, životaschopný podnik. Pokud by toto nebylo možné nebo pokud by vyčlenění bylo zvláště obtížné, strany mohou Komisi poskytnout požadovaný stupeň jistoty tím, že navrhnou řešení zahrnující vážného zájemce, jak je projednáno podrobně v bodě 55.

Převod aktiv, zejména obchodních značek a licencí

37. Převod spočívající ve spojení určitých aktiv, která v minulosti netvořila stejný a životaschopný podnik, vyvolává rizika, pokud jde o životaschopnost a konkurenceschopnost výsledného podniku. Tak tomu je zejména v případě, jsou-li zahrnuta aktiva více než jedné strany. Komise může takovýto přístup přijmout pouze tehdy, je-li zajištěna životaschopnost podniku bez ohledu na skutečnost, že aktiva v minulosti netvořila stejný podnik. Tak tomu může být v případě, pokud lze jednotlivá aktiva již považovat za životaschopný a konkurenceschopný podnik⁽¹⁾. Obdobně pouze výjimečně může k vytvoření podmínek účinné hospodářské soutěže postačovat převod balíčku, který obsahuje pouze obchodní značky a podpůrná výrobní a/nebo distribuční aktiva⁽²⁾. Za těchto okolností musí být balíček obsahující obchodní značky a aktiva dostatečný, aby mohla Komise dospět k závěru, že výsledný podnik bude v rukou vhodného kupce ihned životaschopný.
38. Převody podniků se obvykle jeví jako vhodnější než udělení licencí na práva k duševnímu vlastnictví, jelikož udělení licence znamená více nejistot, neumožní nabyvateli licence ihned soutěžit na trhu, vyžaduje pokračující vztah se stranami, který může poskytovateli licence umožnit, aby ovlivňoval nabyvatele licence, pokud jde o soutěžní jednání, a může vyvolat spory mezi poskytovatelem a nabyvatelem

⁽¹⁾ Věc č. COMP/M.1806 – AstraZeneca/Novartis ze dne 26. července 2000; č. COMP/M.1628 – TotalFina/Elf ze dne 9. února 2000; věc IV/ M.603 – Crown Cork & Seal/CarnaudMetalbox ze dne 14. listopadu 1995.

⁽²⁾ Věc č. COMP/M.2544 – Masterfoods/Royal Canin ze dne 15. února 2002; věc č. COMP/M.2337 – Nestle/Ralston Purina ze dne 27. července 2001; věc IV/ M.623 – Kimberly-Clark/Scott Paper ze dne 16. ledna 1996; věc č. COMP/M.3779 – Pernod Richard/Allied Domecq ze dne 24. června 2005.

licence ohledně rozsahu a podmínek licence. Udělení licence se proto nebude obvykle považovat za vhodné, pokud se zdá, že lze provést převod podniku. Jsou-li obavy o ohrožení hospodářské soutěže vyvolány postavením na trhu s ohledem na tuto technologii nebo práva k duševnímu vlastnictví, je upřednostňovaným nápravným prostředkem převod této technologie nebo práv k duševnímu vlastnictví, jelikož ukončí trvalý vztah mezi subjektem vzniklým spojením a jeho konkurenty⁽¹⁾. Komise však může přijmout licenční ujednání místo převodu v případech, kdy by převod například ohrozil účinný probíhající výzkum nebo není-li převod možný vzhledem k povaze podniku⁽²⁾. Takovéto licence musí nabyvateli licence umožnit, aby účinně soutěžil se stranami stejně, jako kdyby došlo k převodu. Obvykle se bude jednat o výhradní licence a tyto licence nesmí obsahovat žádná omezení využívání licence jejím nabyvatelem nebo omezení územní působnosti licence. Panuje-li nejistota ve vztahu k rozsahu licence nebo jejích podmínkách, strany musí převést základní právo k duševnímu vlastnictví, mohou však získat zpět na něj licenci. Pokud existuje nejistota, zda je licence skutečně udělena vhodnému nabyvateli, strany mohou uvážit navržení vážného zájemce o získání licence nebo předem stanovené řešení podle úvah uvedených v bodě 56, aby mohla Komise dospět s požadovaným stupněm jistoty k závěru, že nápravný prostředek bude proveden⁽³⁾.

Nové obchodní označení

39. Výjimečně Komise uznala závazky týkající se udělení výhradní, časově omezené licence na obchodní značku s cílem umožnit nabyvateli licence, aby ve stanoveném období změnil obchodní značku výrobku. Po první licenční fázi tzv. závazků týkajících se nového obchodního označení se strany ve druhé fázi zavazují, že se zdrží užívání obchodní značky (fáze nevyužívání). Cílem takovýchto závazků je umožnit nabyvateli licence převést odběratele z licencované obchodní značky na vlastní obchodní značku v zájmu vytvoření životaschopného soutěžitele, aniž by byla trvale převedena obchodní značka, která je předmětem licence.
40. Nápravný prostředek zahrnující nové obchodní označení znamená podstatně vyšší rizika pro obnovení účinné hospodářské soutěže než převod, včetně převodu obchodní značky, jelikož je značně nejisté, zda nabyvatel licence uspěje při prosazování se na trhu jako aktivní soutěžitel na základě výrobku s novou obchodní značkou. Nápravný prostředek zahrnující nové obchodní označení může být přijatelný v případě, kdy se dotyčná obchodní značka široce užívá a vysoká část jejího obratu je dosažena na trzích jiných, než jsou trhy, na nichž byly zjištěny obavy o ohrožení hospodářské soutěže⁽⁴⁾. V těchto případech je nutno nápravný prostředek zahrnující nové obchodní označení vymežit tak, aby bylo zajištěno, že udělení licence účinně a trvale zachová hospodářskou soutěž na trhu a že nabyvatel licence bude po změně obchodního označení výrobků účinným soutěžitelem.
41. Jelikož úspěch závazků týkajících se nového obchodního označení je významně spojen se životaschopností obchodní značky, jež je předmětem licence, při navrhování těchto závazků musí být splněna řada předpokladů. Za prvé, obchodní značka, jež má být převedena, musí být dobře známá a musí být značně silná, aby byla zaručena okamžitá životaschopnost obchodní značky, která je předmětem licence, a její hospodářské přežití v období zavádění nového obchodního označení. Za druhé, k zajištění životaschopnosti nápravného prostředku může být nezbytná část aktiv spojených s výrobou nebo distribucí výrobků uváděných na trh pod licencovanou obchodní značkou nebo převod know-how⁽⁵⁾. Za třetí, licence musí být výhradní a obvykle úplná, tj. nesmí být omezena na určitý sortiment

⁽¹⁾ Viz věc č. COMP/M.2972 – DSM/Roche Vitamins ze dne 23. července 2003; věc IV/M.1378 – Hoechst/Rhône-Poulenc ze dne 9. srpna 1999; věc č. COMP/M.1601 – Allied Signal/Honeywell ze dne 1. prosince 1999; věc č. COMP/M.1671 – Dow/UCC ze dne 3. května 2000.

⁽²⁾ Věc č. COMP/M.2949 – Finmeccanica/Alenia Telespazio ze dne 30. října 2002; věc M. 3593 – Apollo/Bakelite ze dne 11. dubna 2005, závazek týkající se licence na žáruvzdornost uhlíkové vazby; pokud jde o případy z farmaceutického odvětví, viz věc č. COMP/M.2972 – DSM/Roche Vitamins ze dne 23. července 2003; věc IV/M.555 – Glaxo/Wellcome ze dne 28. února 1995.

⁽³⁾ Věc č. COMP/M.2972 – DSM/Roche Vitamins ze dne 23. července 2003.

⁽⁴⁾ Avšak i za těchto podmínek může být vhodnější převod obchodní značky, zejména pokud výsledné rozdělení vlastnictví obchodní značky odpovídá běžné praxi ve výrobním odvětví, co se týká farmaceutického odvětví, viz např. věc č. COMP/M.3544 – Bayer Healthcare/Roche (OTC) ze dne 19. listopadu 2004, bod 59 o převodu obchodní značky Desenex.

⁽⁵⁾ č. COMP/M.3149 Procter&Gamble/Wella bod 60; IV/M.623 – Kimberly-Clark/Scott Paper ze dne 16. ledna 1996, bod 236 i). To je zvláště důležité během licenční fáze, kdy se nabyvatel licence musí připravit na zavedení nové konkurenční obchodní značky. Zdá se, že novou obchodní značku nelze zavést, jestliže kupec musel vynaložit značné prostředky na výrobní proces, uvedení na trh a distribuci obchodní značky, která je předmětem licence; č. COMP/M.2337 – Nestlé/Ralston Purina ze dne 27. července 2001, body 67 a násled.; č. COMP/M.2621 – SEB/Moulinex ze dne 8. ledna 2002, bod 140.

výrobků na specifickém trhu a musí zahrnovat práva k duševnímu vlastnictví, aby bylo zajištěno, že zákazníci rozpoznají výrobek s novou obchodní značkou. Strany nebudou moci používat podobná slova nebo symboly, jelikož to by mohlo narušit účinek nového obchodního označení⁽¹⁾. Za čtvrté, licenční období i období nevyužívání musí být dostatečně dlouhé, přičemž se přihlíží k zvláštěm daného případu, takže nápravný prostředek týkající se nového obchodního označení je prakticky vzato podobný převodu⁽²⁾.

42. Hlavním faktorem s ohledem na úspěch závazku bude totožnost možného nabyvatele licence. Není-li jisté, zda je k dispozici určitý počet vhodných nabyvatelů licence, kteří mají schopnost a silnou motivaci ke změně obchodního označení, strany mohou uvážit, že navrhnou řešení zahrnující vážného zájemce o získání licence nebo předem stanovené řešení v souladu s úvahami uvedenými v bodě 53.

1.3 Ustanovení o zákazu opětovného nabytí

43. K zachování strukturálního účinku nápravného prostředku musí závazky předpokládat, že subjekt vzniklý spojením nemůže následně získat vliv⁽³⁾ nad celým převedeným podnikem nebo jeho částí. Závazky musí obvykle předpokládat, že po značně dlouhou dobu (obvykle 10 let) není možné znovu získat významný vliv. Závazky však mohou rovněž stanovit zproštění povinnosti, které Komisi umožní zbavit strany jejich povinnosti, jestliže následně zjistí, že se struktura trhu změnila natolik, že neexistence vlivu nad převedeným podnikem již není nutná, aby bylo spojení slučitelné se společným trhem. I v případě neexistence výslovného ustanovení by opětovné nabytí podniku porušilo implicitní povinnost stran v rámci závazků, jelikož by nepříznivě ovlivnilo účinnost nápravných prostředků.

1.4 Závazky týkající se alternativního převodu: korunní klenoty

44. V některých případech může být provedení řešení upřednostňovaného stranami, které zahrnuje převod (životaschopného podniku, jenž by odstranil obavy o ohrožení hospodářské soutěže), nejisté, například kvůli předkupním právům třetích stran nebo nejistotě ohledně převoditelnosti klíčových smluv, právům k duševnímu vlastnictví nebo nejistotě ohledně nalezení vhodného kupce. Strany se nicméně mohou domnívat, že by byly schopny převést dotyčný podnik na vhodného kupce během velmi krátkého období.
45. Za takových okolností Komise nemůže připustit riziko, že účinná hospodářská soutěž nebude nakonec zachována. Proto Komise takové závazky týkající se převodu přijme pouze za těchto podmínek: a) při neexistenci nejistoty první převod navrhovaný v závazcích zahrnuje životaschopný podnik a b) strany musí navrhnout druhý alternativní převod, který jsou povinny provést, pokud se jim nepodaří splnit první závazek ve lhůtě stanovené pro první převod⁽⁴⁾. Takovýto alternativní závazek musí být obvykle „korunním klenotem“⁽⁵⁾, tj. měl by být přinejmenším stejně dobrý jako první navrhovaný převod, pokud jde o vytvoření životaschopného soutěžitele po jeho provedení, nesmí zahrnovat žádné nejistoty, co se týká jeho provedení, a mělo by být možné jej provést rychle, aby se zamezilo tomu, že celková doba provádění je delší, než by se v podmínkách dotyčného trhu obvykle považovalo za přijatelné. V zájmu omezení rizik v přechodném období je nezbytné, aby se na všechna aktiva zařazená v obou alternativách převodu vztahovala prozatímní opatření k jejich zachování a oddělení. Závazek musí mimoto stanovit jasná kritéria a přesný časový plán, pokud jde o to, jak a kdy nabude účinnosti povinnost alternativního převodu, a Komise bude požadovat kratší lhůty pro provedení alternativního převodu.

⁽¹⁾ Č. COMP/M.3149 – Procter&Gamble/Wella ze dne 30. července 2003, bod 61; č. COMP/M.2337 – Nestlé/Ralstone Purina ze dne 27. července 2001, bod 68; č. COMP/M.2621 – SEB/Moulinex ze dne 8. ledna 2002, bod 141; IV/M.623 – Kimberly-Clark/Scott Paper ze dne 16. ledna 1996, bod 236 ii).

⁽²⁾ Například s přihlédnutím k životnímu cyklu výrobků, viz č. COMP/M.2621 – SEB/Moulinex ze dne 8. ledna 2002, bod 141, kdy doba trvání závazků zahrnovala období rovnající se přibližně třem životním cyklům výrobků; potvrzeno rozsudkem Soudu prvního stupně ve věci T-119/02 *Royal Philips Electronics v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-1433, bod 112 a násl.

⁽³⁾ Vliv předchozího vlastníka podniku na soutěžní chování převedeného podniku, které může zmařit cíl nápravného prostředku.

⁽⁴⁾ Viz rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-210/01 *General Electric v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-5575, bod 617; č. COMP/M.1453 – A&A/GRE ze dne 8. dubna 1999.

⁽⁵⁾ Alternativa může zahrnovat zcela jiný podnik, nebo (není-li jisté nalezení vhodného kupce) dodatečných podniků a aktiv, která se připojí k původnímu balíčku.

46. Pokud panuje nejistota, co se týká provedení převodu kvůli právům třetích stran či nalezení vhodného kupce, závazky týkající se korunních klenotů a vážní zájemci (jak je projednáno v bodě 54) řeší stejné obavy, strany si proto mohou mezi oběma strukturami vybrat.

1.5 Převod na vhodného kupce

47. Zamýšleného účinku převodu bude dosaženo pouze tehdy, je-li podnik převeden na vhodného kupce, v jehož rukou se stane aktivní soutěžní silou na trhu. Schopnost podniku přilákat vhodného kupce je důležitým prvkem již v posouzení Komise týkajícím se vhodnosti navrhovaného závazku ⁽¹⁾. Aby bylo zajištěno, že podnik je převeden na vhodného kupce, závazky musí zahrnovat kritéria ke stanovení jeho vhodnosti, jež Komisi umožní dospět k závěru, že převod podniku na tohoto kupce pravděpodobně odstraní zjištěné obavy o ohrožení hospodářské soutěže.

a) Vhodnost kupce

48. Běžné požadavky na kupujícího jsou tyto:

- kupec musí být na stranách nezávislý a nebýt s nimi propojený,
- kupec musí mít finanční prostředky, prokázané odpovídající zkušenosti a má motivaci a schopnost zachovat a rozvíjet převáděný podnik jako životaschopnou a aktivní soutěžní sílu, která bude se stranami a ostatními konkurenty soutěžit, a
- nesmí být pravděpodobné, že nabytí podniku navrhovaným kupcem vyvolá nové problémy v oblasti hospodářské soutěže nebo přinese riziko, že provádění závazků bude odloženo. Je proto nutno důvodně očekávat, že navrhovaný kupec získá od příslušných regulačních orgánů všechna potřebná povolení za účelem nabytí převáděného podniku.

49. Běžné požadavky na kupujícího mohou být podle okolností jednotlivého případu doplněny. Příkladem je popřípadě požadavek, aby kupujícím byl průmyslový podnik, nikoli finanční instituce ⁽²⁾. Závazky budou obvykle takovému ustanovení obsahovat tehdy, pokud kvůli zvláštním okolnostem případu nemusí mít kupující finanční instituce schopnost nebo motivaci k rozvoji podniku jako životaschopné a soutěžní síly na trhu, a to i s přihlédnutím k tomu, že by mohla získat potřebné odborné znalosti v oblasti řízení (např. přijetím řídicích pracovníků se zkušenostmi v dotyčném odvětví), proto nabytí podniku finanční institucí neodstraní s dostatečnou jistotou obavy o ohrožení hospodářské soutěže.

b) Určení vhodného kupce

50. Obvykle existují tři způsoby jak zajistit, aby byl podnik převeden na vhodného kupce. Za prvé, podnik je ve stanovené časové lhůtě po přijetí rozhodnutí převeden na kupce, který je Komisí schválen na základě požadavků na kupujícího. Za druhé, kromě podmínek stanovených pro první kategorii závazky předpokládají, že strany nemohou dokončit oznámenou transakci před uzavřením závazné dohody s kupcem podniku schválené Komisí (tzv. „vážný zájemce“). Za třetí, strany určí kupce podniku a uzavřou závaznou dohodu již v průběhu řízení Komise ⁽³⁾ (tzv. „předem stanovený“ ⁽⁴⁾ nápravný prostředek). Hlavní rozdíl mezi těmito dvěma možnostmi spočívá v tom, že v případě vážného zájemce není totožnost kupce Komisí před vydáním rozhodnutí o povolení známa.

51. Výběr kategorie závisí na rizicích spojených s daným případem, a tudíž na opatřeních, která Komisi umožní vyvodit s požadovaným stupněm jistoty závěr, že závazek bude proveden. To bude záviset na povaze a rozsahu převáděného podniku, rizicích znehodnocení podniku v přechodném období do převodu a případných nejistotách spojených s převodem a provedením, zejména rizicích spojených s nalezením vhodného kupce.

⁽¹⁾ Věc IV/M.913 – Siemens/Elektrowatt ze dne 18. listopadu 1997.

⁽²⁾ Viz závazky ve věci č. COMP/M.2621 – SEB/Moulinex ze dne 8. ledna 2002, které předpokládají, že nabyvatel licence musí mít vlastní ochrannou známku používanou v dotčeném odvětví. Některé trhy mohou vyžadovat dostatečný stupeň rozpoznání ze strany zákazníků, aby byl kupec schopen přeměnit převáděný podnik na soutěžní sílu na trhu.

⁽³⁾ Převod podniku je možno provést po rozhodnutí Komise.

⁽⁴⁾ V jiných jurisdikcích se tato terminologie může používat odlišně.

1) Prodej převáděného podniku ve stanovené lhůtě po vydání rozhodnutí

52. V první kategorii mohou strany přistoupit k prodeji převáděného podniku na základě požadavků na kupujícího v rámci stanovené lhůty po přijetí rozhodnutí. Tento postup bude pravděpodobně vhodný ve většině případů za předpokladu, že lze předpokládat určitý počet kupců životaschopného podniku a že převod neztěžují či mu nestojí v cestě žádné zvláštní záležitosti. Jestliže kupec musí mít určité zvláštní kvalifikace, může být tento postup vhodný, existuje-li dostatek potenciálních kupců majících o podnik zájem, kteří splňují zvláštní požadavky na kupujícího, jež budou v těchto případech obsaženy v závazcích. Za těchto okolností může Komise dospět k závěru, že se převod uskuteční a že neexistují žádné důvody pro pozastavení provádění oznámeného spojení po rozhodnutí Komise.

2) Vážný zájemce

53. Existují případy, kdy pouze návrh zahrnující vážného zájemce Komisi umožní dospět s požadovaným stupněm jistoty k závěru, že podnik bude účinně převeden na vhodného kupce. Strany se proto musí v závazcích zavázat, že oznámenou transakci nedokončí dříve, dokud s kupcem převáděného podniku neuzavřou závaznou dohodu, kterou schválí Komise ⁽¹⁾.
54. To se týká za prvé případů, kdy převodu brání značné překážky, například práva třetích stran, nebo nejistota, co se týká nalezení vhodného kupce ⁽²⁾. V těchto případech vážný zájemce Komisi umožní s požadovaným stupněm jistoty dospět k závěru, že závazky budou provedeny, jelikož takovýto závazek vytváří pro strany větší motivaci k uskutečnění převodu, aby mohly dokončit vlastní spojení. V těchto případech si strany mohou vybrat mezi navržením vážného zájemce či závazků týkajících se alternativního převodu, jak je stanoveno v bodě 46.
55. Za druhé, vážný zájemce může být nutný v případech, které vyvolávají značná rizika v souvislosti se zachováním konkurenceschopnosti a prodejnosti převáděného podniku v přechodném období do převodu. Tato kategorie zahrnuje případy, kdy se rizika znehodnocení převáděného podniku jeví jako vysoká, zejména kvůli hrozbě ztráty zaměstnanců, kteří jsou pro podnik klíčoví, nebo v případě vyšších přechodných rizik, jelikož strany nejsou schopny provést vyčlenění v přechodném období, avšak proces vyčlenění se může uskutečnit pouze poté, co byla s kupcem uzavřena smlouva o prodeji a koupi. Ustanovení o vážném zájemci může urychlit převod podniku, který má být převeden, vzhledem k tomu, že strany mají větší motivaci k uskutečnění převodu, aby mohly dokončit vlastní spojení, do té míry, že závazky mohou Komisi umožnit, aby s požadovaným stupněm jistoty dospěla k závěru, že tato rizika jsou omezená a že k převodu skutečně dojde ⁽³⁾.

3) Předem stanovené nápravné prostředky

56. Třetí kategorie zahrnuje případy, kdy v průběhu řízení Komise strany určí kupce a uzavřou s ním právně závaznou smlouvu, která stanoví podstatné záležitosti koupě ⁽⁴⁾. Komise bude schopna v konečném rozhodnutí rozhodnout, zda převod převáděného podniku na určeného kupce odstraní obavy o ohrožení hospodářské soutěže. Pokud Komise oznámené spojení povolí, žádné další rozhodnutí Komise o schválení kupce nebude nutné a k uzavření prodeje převáděného podniku může dojít krátce poté.
57. Komise vítá předem stanovené nápravné prostředky zejména v případech, kdy je totožnost kupce rozhodující pro účinnost navrhovaného nápravného prostředku. To se týká případů, kdy vzhledem k okolnostem lze za vhodné považovat jen velmi málo potenciálních kupců, zejména kvůli skutečnosti, že převáděný podnik není sám o sobě životaschopným podnikem, nýbrž jeho životaschopnost bude

⁽¹⁾ Věc č. COMP/M.3796 – Omya/Huber PCC ze dne 19. července 2006; věc č. COMP/M.2972 – DSM/Roche Vitamins ze dne 23. července 2003; věc č. COMP/M.2060 – Bosch/Rexroth ze dne 13. prosince 2000; věc č. COMP/M.2337 Nestlé/Ralston Purina ze dne 27. července 2001; věc č. COMP/M.2544 Masterfoods/Royal Canin ze dne 15. února 2002; věc č. COMP/M.2947 Verbund/Energie Allianz ze dne 11. června 2003.

⁽²⁾ Viz věc č. COMP/M.2060 – Bosch/Rexroth ze dne 13. prosince 2000, bod 92.

⁽³⁾ Viz věc č. COMP/M.2060 – Bosch/Rexroth ze dne 13. prosince 2000, bod 95.

⁽⁴⁾ Takovéto smlouvy jsou obvykle podmíněny konečným rozhodnutím Komise o přijetí dotyčného nápravného prostředku.

zajištěna pouze zvláštními aktivy kupujícího, nebo kdy kupec musí mít určité vlastnosti, aby nápravný prostředek odstranil obavy o ohrožení hospodářské soutěže ⁽¹⁾. Pokud se strany rozhodnou uzavřít závaznou smlouvu s vhodným kupcem v průběhu řízení formou předem stanoveného řešení, Komise může v těchto případech vyvodit s požadovaným stupněm jistoty závěr, že závazky budou provedeny s prodejem vhodnému kupci. V těchto případech bude obvykle považováno za rovnocenné a přijatelné řešení zahrnující „vážného zájemce“, které obsahuje zvláštní požadavky, co se týká vhodnosti kupce.

2. Odstranění vazeb s konkurenty

58. Závazky týkající se převodu lze použít rovněž k odstranění vazeb mezi stranami a konkurenty v případech, kdy tyto vazby přispívají k obavám o ohrožení hospodářské soutěže vyvolaným spojením. K přerušení strukturální vazby s významným konkurentem může být nezbytný převod menšinových podílů ve společném podniku ⁽²⁾ nebo obdobně převod menšinových podílů v konkurenční společnosti ⁽³⁾.
59. Ačkoliv upřednostňovaným řešením je převod těchto podílů, Komise může výjimečně přijmout zřeknutí se práv spojených s menšinovými podíly v konkurenční společnosti, jestliže lze vzhledem k zvláštním okolnostem případu vyloučit, že by finanční zisky odvozené z menšinových podílů v konkurenční společnosti samy o sobě vyvolaly obavy o ohrožení hospodářské soutěže ⁽⁴⁾. Za těchto okolností se strany musí zříci všech práv spojených s těmito podíly, které byly důležité pro chování s ohledem na hospodářskou soutěž, jako je zastoupení ve řídicích orgánech, právo veta a rovněž práva na informace ⁽⁵⁾. Komise může uznat takovéto přerušení vazby s konkurentem pouze tehdy, je-li zřeknutí se těchto práv úplné a trvalé ⁽⁶⁾.
60. Pokud obavy o ohrožení hospodářské soutěže vyplývají z dohod se společnostmi dodávajícími stejné výrobky nebo poskytujícími stejné služby, může být vhodným nápravným prostředkem ukončení příslušné dohody, například distribučních smluv s konkurenty ⁽⁷⁾ nebo dohod vedoucích ke koordinaci určitého obchodního chování ⁽⁸⁾. Ukončení samotné distribuční smlouvy však odstraní obavy o ohrožení hospodářské soutěže pouze v případě, je-li zajištěno, že i v budoucnu bude výrobek konkurenta distribuován a že bude na strany vyvíjet účinný konkurenční tlak.

3. Ostatní nápravné prostředky

61. Ačkoliv upřednostňovaným nápravným prostředkem jsou převody nebo odstranění vazeb s konkurenty, není to jediný možný nápravný prostředek k odstranění určitých obav o ohrožení hospodářské soutěže. Převody však pro ostatní nápravné prostředky představují srovnávací měřítko, co se týká účinnosti a účelnosti. Komise proto může přijmout jiné druhy závazků, avšak pouze v případě, je-li jiný navrhaný nápravný prostředek s ohledem na účinky přinejmenším rovnocenný převodu ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Viz věc č. COMP/M.3916 – T-Mobile Austria/tele.ring z dubna 2006, k převodu určitých základnových stanic pro mobilní telefonii a frekvencí, které nepředstavovaly životaschopný podnik, mohlo dojít pouze na soutěžitele, který pravděpodobně hraje podobnou roli na trhu jako společnost tele.ring; věc č. COMP/M.4000 – Inco/Falconbridge ze dne 4. července 2006, podnik na zpracování niklu mohl být převeden pouze na soutěžitele vertikálně integrovaného do oblasti dodávek niklu; věc č. COMP/M.4187 – Metso/Aker Kvaerner ze dne 12. prosince 2006, k získání převáděných podniků byl vhodný pouze jeden kupec, jelikož jako jediný měl potřebné know-how a byl přítomen na sousedních trzích; věc č. COMP/M.3436 – Continental/Phoenix ze dne 26. října 2004, životaschopnost převáděného podniku mohl zajistit pouze partner v společném distribučním podniku; věc č. COMP/M.3136 – GE/Agfa ze dne 5. prosince 2003.

⁽²⁾ Věc IV/M.942 – VEBA/Degussa ze dne 3. prosince 1997.

⁽³⁾ Věc č. COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech ze dne 13. července 2005, body 491, 493 a násl.

⁽⁴⁾ Viz věc č. COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech ze dne 13. července 2005, bod 327 a násl., kdy bylo možno vyloučit účinky menšinového podílu z finančního hlediska, jelikož již došlo k převzetí prodejní opce za účelem prodeje tohoto podílu.

⁽⁵⁾ Věc č. COMP/M.4153 – Toshiba/Westinghouse ze dne 19. září 2006.

⁽⁶⁾ Viz věc č. COMP/M.3440 – ENI/EDP/GDP ze dne 9. prosince 2004, bod 648 a násl., bod 672.

⁽⁷⁾ Pokud jde o ukončení distribučních smluv, viz věc č. COMP/M.3779 – Pernod Richard/Allied Domecq ze dne 24. června 2005; věc č. COMP/M.3658 – Orkla/Chips ze dne 3. března 2005.

⁽⁸⁾ Viz zejména odvětví námořní dopravy, věc č. COMP/M.3829 – Maersk/PONL ze dne 29. července 2005 a věc č. COMP/M.3863 – TUI/CP Ships ze dne 12. října 2005. V těchto případech se strany zavázaly vystoupit z některých liniových konferencí a konsorcií.

⁽⁹⁾ Věc č. COMP/M.3680 – Alcatel/Finmeccanica/Alcatel Alenia Space & Telespazio ze dne 28. dubna 2005, kde nebyl převod možný.

Nápravné prostředky týkající se přístupu

62. V řadě případů přijala Komise nápravné prostředky, které předpokládají udělení přístupu ke klíčové infrastruktuře, sítím, klíčové technologii, včetně patentů, know-how nebo jiných práv k duševnímu vlastnictví, a základním vstupům. Strany takovýto přístup obvykle udělí na nediskriminačním a transparentním základě.
63. Mohou být předloženy závazky spočívající v udělení přístupu k infrastruktuře a sítím s cílem usnadnit vstup soutěžitelů na trh. Pro Komisi mohou být přijatelné v případě, je-li dostatečně zřejmé, že skutečně dojde ke vstupu nových soutěžitelů, což odstraní případné zásadní narušení účinné hospodářské soutěže ⁽¹⁾. Jiným příkladem závazků týkajících se přístupu jsou závazky spočívající v udělení přístupu k placeným televizním platformám ⁽²⁾ a energii prostřednictvím programů uvolňování kapacit zemního plynu ⁽³⁾. Často není dostatečného snížení překážek vstupu dosaženo jednotlivými opatřeními, nýbrž balíčkem zahrnujícím kombinaci nápravných prostředků týkajících se přístupu nebo balíčkem závazků, který je zaměřen na celkové usnadnění vstupu soutěžitelů pomocí celé škály různých opatření. Pokud tyto závazky skutečně zajistí včasný a pravděpodobný vstup dostatečného počtu nových soutěžitelů, lze mít za to, že mají na hospodářskou soutěž na trhu podobný účinek jako převod. Nelze-li vyvodit závěr, že snížení překážek vstupu pomocí navrhovaných závazků pravděpodobně povede ke vstupu nových soutěžitelů na trh, Komise takovýto balíček nápravných prostředků odmítne ⁽⁴⁾.
64. Mohou být předloženy rovněž závazky udělující nediskriminační přístup k infrastruktuře nebo sítím spojujících se stran s cílem zajistit, aby hospodářská soutěž nebyla zásadně narušena v důsledku uzavření trhu. V minulých rozhodnutích Komise závazky předpokládaly udělení přístupu k potrubím ⁽⁵⁾ a k telekomunikačním nebo podobným sítím ⁽⁶⁾. Komise takovýto závazky přijme pouze tehdy, může-li vyvodit závěr, že tyto závazky budou účinné a soutěžitelé je pravděpodobně využijí, takže budou odstraněny obavy o uzavření trhu. Ve zvláštních případech může být vhodné spojit takovýto závazek s ustanovením o vážném zájmu nebo předem stanoveném řešení s cílem umožnit Komisi, aby dospěla s požadovaným stupněm jistoty k závěru, že závazek bude proveden ⁽⁷⁾.
65. Obdobně může kontrola klíčové technologie nebo práv k duševnímu vlastnictví vést k obavám o vyloučení konkurentů, kteří jsou na technologii nebo právech k duševnímu vlastnictví závislí jako na základním vstupu pro činnost na navazujícím trhu. To se týká například případů, jsou-li obavy o ohrožení hospodářské soutěže vyvolány tím, že strany mohou odepírat poskytovat informace, které jsou nezbytné pro interoperabilitu různých zařízení. V těchto případech mohou obavy o ohrožení hospodářské soutěže odstranit závazky týkající se udělení přístupu konkurentům k potřebným informacím ⁽⁸⁾. Stejně tak v odvětvích, v nichž účastníci obvykle musí vzájemně spolupracovat udělením licence na patenty, může být obava, že by subjekt vzniklý spojením neměl nadále pobídku k poskytnutí licencí ve stejném rozsahu a za stejných podmínek jako dříve, odstraněna závazky, že i
-
- ⁽¹⁾ Viz rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-177/04 *easyJet v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. II-1931, bod 197 a násl.
- ⁽²⁾ Viz věc č. COMP/M.2876 – *Newscorp/Telepiù* ze dne 2. dubna 2003, body 225 a násl., kde balíček závazků zahrnoval přístup konkurentů ke všem základním prvkům placené televizní sítě, například 1. přístup k potřebnému obsahu, 2. přístup k technické platformě a 3. přístup k nezbytným technickým službám. Podobně ve věci č. COMP/JV.37 – *BskyB/Kirch Pay TV* ze dne 21. března 2000, potvrzené rozsudkem Soudu prvního stupně ve věci T-158/00 *ARD v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-3825, Komise přijala balíček závazků, které ostatním hospodářským subjektům umožnily úplný přístup na trh placené televize.
- ⁽³⁾ Viz věc č. COMP/M.3696 – *E.ON/MOL* ze dne 21. prosince 2005; věc č. COMP/M.3868 – *DONG/Elsam/Energi E2* ze dne 14. března 2006.
- ⁽⁴⁾ Ve spojeních týkajících se letecké dopravy nemusí pouhé snížení překážek vstupu prostřednictvím závazku stran, že nabídnou volné letištní časy na určitých letištích, vždy postačovat k zajištění vstupu nových soutěžitelů na trasy, na nichž existují problémy v oblasti hospodářské soutěže, a k tomu, aby byl nápravný prostředek ve svém účinku rovnocenný převodu.
- ⁽⁵⁾ Věc č. COMP/M.2533 – *BP/E.ON* ze dne 20. prosince 2001, přístup k potrubím kromě převodu akcií provozovatele potrubí; věc č. COMP/M.2389 – *Shell/DEA* ze dne 20. prosince 2001, přístup k terminálu pro dovoz ethylenu.
- ⁽⁶⁾ Pokud jde o přístup k telekomunikačním sítím, viz věc č. COMP/M.2803 – *Telia/Sonera* ze dne 10. července 2002; věc IV/M.1439 – *Telia/Telenor* ze dne 13. října 1999; věc č. COMP/M.1795 – *Vodafone/Mannesmann* ze dne 12. dubna 2000. Viz rovněž věc č. COMP/M.2903 – *DaimlerChrysler/Deutsche Telekom/JV* ze dne 30. dubna 2003, v němž Komise přijala balíček závazků týkajících se udělení přístupu k telematické síti třetím stranám a snížení překážek vstupu tím, že je jim umožněno využívat části telematického zařízení pro výběr poplatků poskytnutého stranami.
- ⁽⁷⁾ Viz „kvalitativní moratorium“ ve věci č. COMP/M.2903 – *DaimlerChrysler/Deutsche Telekom/JV* ze dne 30. dubna 2003, bod 76.
- ⁽⁸⁾ Věc č. COMP/M.3083 – *GE/Instrumentarium* ze dne 2. září 2003; věc č. COMP/M.2861 – *Siemens/Draegerwerk* ze dne 30. dubna 2003.

v budoucnu budou licence udělovány na stejném základě⁽¹⁾. V těchto případech by závazky měly zahrnovat nevýhradní licence nebo poskytnutí informací na nevýhradním základě všem třetím stranám, které jsou při své činnosti závislé na právech k duševnímu vlastnictví nebo na informacích. Dále musí být zajištěno, aby podmínky, za nichž jsou licence udělovány, nebránily účinnému provedení takového nápravného prostředku týkajícího se licencí. Pokud na dotyčném trhu neexistují jednoznačně stanovené podmínky pro udělování licencí, měly by být podmínky, včetně stanovení cen, jednoznačně zjevné ze závazků (např. cenové vzorce). Alternativním řešením může být spoléhání se na volné licence. V závislosti na případě může udělování licencí poskytovateli licence poskytnout rovněž citlivé informace týkající se soutěžního chování nabyvatelů licence, kteří soutěží na navazujícím trhu, například poskytnutím informací o počtu licencí používaných na navazujícím trhu. V těchto případech musí závazky vylučovat takovéto problémy v souvislosti s důvěrností údajů, aby byl nápravný prostředek vhodný. Jak je uvedeno v předchozím odstavci, Komise obvykle takovéto závazky přijme pouze tehdy, může-li vyvodit závěr, že budou účinné a že je soutěžitelé pravděpodobně využijí.

66. Závazky týkající se přístupu jsou svou povahou často složité a nutně obsahují obecné pojmy ke stanovení podmínek udělení přístupu. Aby byly tyto závazky účinné, musí obsahovat procesní požadavky nezbytné pro jejich kontrolu, například požadavek na oddělené účty za infrastrukturu, aby bylo možno ověřit související náklady⁽²⁾, a vhodné prostředky pro kontrolu. Takovouto kontrolu musí obvykle provádět samotní účastníci trhu, například podniky, které chtějí závazků využít. Opatřeními, která třetím stranám umožňují, aby samy vymáhaly závazky, jsou zejména přístup k mechanismu rychlého řešení sporů prostřednictvím rozhodčího řízení (společně se správci)⁽³⁾ nebo prostřednictvím rozhodčího řízení se zapojením vnitrostátních regulačních orgánů, pakliže pro dotčené trhy existují⁽⁴⁾. Pokud může Komise dospět k závěru, že mechanismy stanovené v závazcích účastníkům trhu umožní, aby je sami účinně a včas vymáhali, není nutná trvalá kontrola závazků ze strany Komise. V těchto případech bude zásah Komise nutný pouze v případech, kdy strany nedodrží řešení nalezená v rámci těchto mechanismů pro řešení sporů⁽⁵⁾. Komise však bude moci takovéto závazky přijmout pouze v případě, jestliže jejich složitost od samého počátku neohrozí jejich účinnost a navržené prostředky pro kontrolu zajistí, že tyto závazky budou účinně prováděny, a donucovací mechanismus povede k včasným výsledkům⁽⁶⁾.

Změna dlouhodobých výhradních smluv

67. Změna tržní struktury vyplývající z navrhovaného spojení může způsobit, že stávající smluvní ujednání stojí v cestě účinné hospodářské soutěži. To platí zejména pro výhradní dlouhodobé dodavatelské smlouvy, pokud tyto smlouvy uzavírají navazující trh vyšší úrovně se vstupy pro konkurenty nebo uzavírají na navazujícím trhu jejich přístup k odběratelům. Pokud subjekt vzniklý spojením bude mít schopnost a motivaci omezit konkurenty tímto způsobem, omezující účinky uzavření trhu vyplývající ze stávajících výhradních smluv mohou přispět k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže⁽⁷⁾.
68. V těchto případech může být k odstranění obav o ohrožení hospodářské soutěže považováno za vhodné ukončení nebo změna stávajících výhradních smluv⁽⁸⁾. Dostupné důkazy však musí Komisi

⁽¹⁾ Viz věc č. COMP/M. 3998 – Axalto/Gemplus ze dne 19. května 2006.

⁽²⁾ Viz např. věc č. COMP/M.2803 – Telia/Sonera ze dne 10. července 2002; věc č. COMP/M.2903 – DaimlerChrysler/Deutsche Telekom/JV ze dne 30. dubna 2003.

⁽³⁾ Co se týká účinků rozhodčích doložek, viz rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-158/00 *ARD v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-3825, body 212, 295, 352; rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-177/04 *easyJet v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. II-1931, bod 186.

⁽⁴⁾ Viz věc č. COMP/M.2876 – Newscorp/Telepiú; věc č. COMP/M.3916 – T-Mobile Austria/Tele.ring.

⁽⁵⁾ Soud prvního stupně, rozsudek ve věci T-158/00 *ARD v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-3825, body 212, 295, 352.

⁽⁶⁾ Viz rozsudky Soudu prvního stupně ve věci T-87/05 *EDP v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 102 a násl., a ve věci T-177/04 *easyJet v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. II-1931, bod 188.

⁽⁷⁾ Viz oznámení Komise o nehorizontálních spojeních [...]; věc IV/M. 986 – AGFA Gevaert/DuPont ze dne 11. února 1998.

⁽⁸⁾ Věc č. COMP/M.2876 – Newscorp/Telepiú ze dne 2. dubna 2003, bod 225 a násl., udělení práv poskytovatelům televizního obsahu na jednostranné ukončení, omezení oblasti působnosti ustanovení o výhradním právu a omezení doby trvání budoucích výhradních smluv týkajících se poskytování obsahu; věc č. COMP/M. 2822 – ENI/EnBW/GVS ze dne 17. prosince 2002, udělení práv všem místním distributorům plynu na předčasné ukončení dlouhodobých smluv o dodávkách plynu; věc IV/M.1571 – New Holland ze dne 28. října 1999; věc IV/M.1467 – Rohm and Haas/Morton ze dne 19. dubna 1999.

umožnit, aby jednoznačně určila, že nebude zachováno žádné faktické výhradní právo. Tato změna dlouhodobých smluv bude obvykle postačovat pouze jako součást balíčku nápravných prostředků k odstranění zjištěných obav o ohrožení hospodářské soutěže.

Ostatní nápravné prostředky jiné než převod

69. Jak je uvedeno v bodě 17, nestrukturální druhy nápravných prostředků, například přísliby stran, že se zdrží určitého obchodního chování (např. svazování výrobků), obvykle neodstraní obavy o ohrožení hospodářské soutěže vyvolané horizontálním překrýváním. V každém případě může být obtížné dosáhnout požadovaného stupně účinnosti takového nápravného prostředku kvůli neexistenci účinné kontroly jeho provádění, jak již bylo uvedeno v bodě 13 a násl. ⁽¹⁾. Ve skutečnosti může být nemožné, aby Komise ověřila, zda je závazek dodržen, a ani ostatní účastníci trhu, například konkurenti, nemusí být schopni zjistit s určitostí či s požadovaným stupněm jistoty, zda strany plní podmínky závazku v praxi. Konkurenti nemusí mít mimoto rovněž pobídku, aby Komisi upozornili, jelikož nemají ze závazků přímou výhodu. Komise proto může přezkoumat ostatní druhy nápravných prostředků jiných než převod, například přísliby určitého chování, pouze výjimečně za zvláštních okolností, například v souvislosti s obavami o ohrožení hospodářské soutěže vyvolanými konglomerátními strukturami ⁽²⁾.

Lhůta pro nápravné prostředky jiné než převod

70. Komise může uznat, že nápravné prostředky jiné než převod jsou omezeny, pokud jde o jejich dobu trvání. Přijatelnost časové lhůty a doby trvání bude záviset na jednotlivých okolnostech případu a nelze je v tomto oznámení stanovit obecně předem.

4. Ustanovení o přezkumu

71. Bez ohledu na druh nápravného prostředku závazky obvykle obsahují ustanovení o přezkumu ⁽³⁾. To Komisi umožní, aby na žádost stran s uvedením řádného důvodu povolila prodloužení lhůt nebo aby ve výjimečných případech upustila od závazků či je pozměnila nebo nahradila.
72. Změna závazků prodloužením lhůt je zvláště důležitá u závazků týkajících se převodu. Strany musí podat žádost o prodloužení v rámci stanovené lhůty. Jestliže strany požádají o prodloužení prvního období převodu, Komise uzná prokázání řádného důvodu pouze tehdy, pokud strany nebyly s to dodržet lhůtu z důvodů, za něž nenesou odpovědnost, a pokud lze očekávat, že se stranám následně v krátké době převod podniku podaří. V opačném případě může mít správce převodu lepší možnost provést převod a splnit závazky za strany.
73. Komise může udělit zproštění povinnosti nebo přijmout změny nebo nahrazení závazků pouze výjimečně. To se bude velmi vzácně týkat závazků spočívajících v převodu. Jelikož závazky týkající se převodu musí být provedeny v krátkém čase po rozhodnutí, je velmi nepravděpodobné, že v tomto krátkém časovém rámci dojde ke změnám tržní situace, a Komise obvykle neuzná změny na základě obecného ustanovení o přezkumu. Ve zvláštních případech závazky obvykle předpokládají cílenější ustanovení o přezkumu ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Pokud jde o takovéto nápravné prostředky, viz např. věc č. COMP/M.3440 – ENI/EDP/GDP ze dne 9. prosince 2004, body 663, 719.

⁽²⁾ Pokud jde o konglomerátní účinky spojení, viz rozsudek ESD ze dne 15. února 2005 ve věci C 12/03 P *Komise v. Tetra Laval*, Sb. rozh. 2005, s. I-987, body 85, 89.

⁽³⁾ Ustanovení o přezkumu však má zvláštní význam u nápravných prostředků týkajících se přístupu, jež by měly systematicky zahrnovat toto ustanovení, viz bod 74.

⁽⁴⁾ Jak je uvedeno v bodě 30, Komise může schválit kupce bez určitých předpokládaných aktiv nebo zaměstnanců, pokud to neovlivní konkurenceschopnost a životaschopnost převáděného podniku. Stejně tak ustanovení o zákazu opětovného nabytí zakazuje (jak je vysvětleno v bodě 43) opětovné získání kontroly nad převedenými aktivy pouze v případě, pokud Komise předtím nezjistila, že se tržní struktura změnila natolik, že převod již není nutný.

74. Zproštění povinnosti, změna nebo nahrazení závazků může být případnější u závazků jiných než převod, například závazků týkajících se přístupu, které mohou trvat řadu let a u nichž nelze v době přijetí rozhodnutí Komise předvídat všechny nepředvídatelné možnosti. Mimořádné okolnosti odůvodňující zproštění povinnosti, změnu nebo nahrazení mohou být u těchto závazků za prvé uznány v případě, pokud strany prokáží, že se významně a trvale změnila tržní situace. K prokázání této skutečnosti je nutné dostatečně dlouhé časové rozpětí (obvykle nejméně několika let) mezi rozhodnutím Komise a žádostí stran. Za druhé, mimořádné okolnosti mohou rovněž nastat, mohou-li strany prokázat, že zkušenosti získané při uplatňování nápravného prostředku prokazují, že cíle sledovaného nápravným prostředkem bude lépe dosaženo, pokud se změni podoba závazku. V případě zproštění povinnosti, změny nebo nahrazení závazků Komise vezme v úvahu rovněž názor třetích stran a dopad, který může mít změna na postavení třetích stran, a tím na celkovou účinnost nápravného prostředku. V tomto ohledu Komise rovněž uváží, zda změny ovlivní právo, které již třetí strany získaly po provedení nápravného prostředku ⁽¹⁾.
75. Jestliže v době přijetí rozhodnutí Komise nemůže ze zvláštních důvodů předvídat všechny nepředvídatelné okolnosti ve vztahu k provádění těchto závazků, může být rovněž vhodné, aby strany do závazků začlenily ustanovení, jež Komisi umožní provést omezenou změnu závazků. Takovéto změny mohou být nutné, pokud původní závazky nedosáhly plánovaných výsledků stanovených v těchto závazcích, a proto účinně neodstranily obavy o ohrožení hospodářské soutěže. Z procesního hlediska mohou být strany povinny navrhnout v těchto případech změnu závazků, aby bylo dosaženo výsledku stanoveného v těchto závazcích, nebo Komise může sama po slyšení stran za tímto účelem změnit podmínky a povinnosti. Tento typ ustanovení bude obvykle omezen na případy, v nichž účinné provádění závazků může ohrozit jejich zvláštní modalita. Tato ustanovení byla použita například s ohledem na podobu programů uvolňování kapacit zemního plynu ⁽²⁾.
76. Na žádost může Komise přijmout formální rozhodnutí o zproštění povinnosti, změně nebo nahrazení závazků nebo jednoduše vzít na vědomí uspokojivé pozměnění nápravného prostředku stranami, jestliže tyto změny zvýší účinnost nápravného prostředku a povedou k právně závazným povinnostem stran, například prostřednictvím smluvních ujednání. Změna závazků má obvykle účinky do budoucnosti (*ex nunc*). Změna závazků tudíž nenapraví se zpětným účinkem případné porušení závazků, k němuž došlo před změnou. Komise proto může popřípadě dále stíhat porušení podle článků 14 a 15 nařízení o spojování.

IV. ASPEKTY POSTUPU PŘI PŘEDKLÁDÁNÍ ZÁVAZKŮ

1. První fáze

77. Podle čl. 6 odst. 2 nařízení o spojování může Komise prohlásit spojení za slučitelné se společným trhem rovněž před zahájením řízení, jestliže je přesvědčena, že v návaznosti na změnu oznámené spojení již nevyvolává vážné pochybnosti ve smyslu odst. 1 písm. c).
78. Strany mohou předložit návrhy závazků Komisi neformálně, a to i před oznámením. Strany musí závazky předložit nejpozději do 20 pracovních dnů ode dne přijetí oznámení ⁽³⁾. Komise stranám sdělí své vážné pochybnosti dostatečně včas před touto lhůtou ⁽⁴⁾. Pokud strany předloží závazky, prodlužuje se lhůta pro rozhodnutí Komise podle čl. 6 odst. 1 nařízení o spojování z 25 na 35 pracovních dnů ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Viz příklady v rozsudku Soudu prvního stupně ve věci T-119/02 *Royal Philips Electronics v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-1433, bod 184.

⁽²⁾ Viz věc č. COMP/M.3868 – DONG/Elsam/Energi E2 ze dne 14. března 2006, bod 24 přílohy.

⁽³⁾ Čl. 19 odst. 1 prováděcího nařízení.

⁽⁴⁾ Oznamujícím stranám bude v těchto případech obvykle poskytnuta příležitost zúčastnit se schůzky týkající se současného stavu, viz bod 33 osvědčených postupů GR pro hospodářskou soutěž týkajících se provádění řízení ES o kontrole spojování.

⁽⁵⁾ Čl. 10 odst. 1 pododst. 2 nařízení o spojování.

79. Aby mohly být návrhy závazků základem rozhodnutí podle čl. 6 odst. 2, musí splňovat tyto požadavky:
- plně uvádějí hmotněprávní a prováděcí závazky přijaté stranami;
 - jsou podepsány osobou, která je k tomu řádně oprávněna;
 - jsou k nim připojeny informace o nabídnutých závazcích, jak je stanoveno v prováděcím nařízení (vysvětleno v bodě 7), a
 - je k nim připojeno znění závazků bez důvěrných údajů ⁽¹⁾ za účelem provedení tržního testu s třetími stranami. Znění závazků bez důvěrných údajů musí třetími stranám umožnit, aby plně posoudily proveditelnost a účinnost navrhovaných nápravných prostředků k odstranění obav o ohrožení hospodářské soutěže.
80. Návrhy předložené stranami v souladu s těmito požadavky budou posouzeny Komisí. Komise bude ohledně navrhovaných závazků konzultovat orgány členských států, a pokud to bude považovat za vhodné, rovněž třetí strany v podobě tržního testu, včetně zejména těch třetích stran a uznaných zástupců ⁽²⁾ zaměstnanců, jejichž postavení se navrhované nápravné prostředky přímo týkají. Na trzích s vnitrostátními regulačními orgány může Komise rovněž (považuje-li to za vhodné) konzultovat příslušné vnitrostátní regulační orgány ⁽³⁾. V případech zahrnujících zeměpisný trh, který je širší než Evropský hospodářský prostor (EHP), nebo pokud z důvodů souvisejících se životaschopností podniku je rozsah převáděného podniku širší než území EHP, může být znění navrhovaných nápravných prostředků bez důvěrných údajů projednáno rovněž s orgány pro hospodářskou soutěž mimo EHP v rámci dvoustranných dohod Společenství o spolupráci uzavřených s těmito zeměmi.
81. Závazky v první fázi lze přijmout pouze tehdy, je-li problém hospodářské soutěže lehce identifikovatelný a může být snadno odstraněn ⁽⁴⁾. Problém hospodářské soutěže musí být proto zřejmý a nápravné prostředky jednoznačně formulované, takže není nutné provést hloubkové šetření a závazky jsou dostatečně jasné, aby vyloučily „vážné pochybnosti“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení o spojování ⁽⁵⁾. Pokud posouzení potvrdí, že navrhované závazky odstraňují důvody vážných pochybností, Komise spojení schválí v první fázi.
82. Kvůli časovému omezení v první fázi je zvláště důležité, aby strany předložily Komisi včas informace požadované v prováděcím nařízení, aby bylo možno náležitě posoudit obsah a proveditelnost závazků a jejich vhodnost, pokud jde o trvalé zachování podmínek účinné hospodářské soutěže na společném trhu. Jestliže strany nesplní povinnost stanovenou v prováděcím nařízení, Komise nemusí být s to dospět k závěru, že navrhované závazky odstraní důvody vážných pochybností.
83. Jestliže z posouzení vyplývá, že nabídnuté závazky nepostačují k odstranění obav o ohrožení hospodářské soutěže vyvolaných spojením, strany budou náležitě informovány. Vzhledem k tomu, že nápravné prostředky v první fázi mají poskytnout jednoznačnou odpověď na lehce identifikovatelnou obavu o ohrožení hospodářské soutěže, lze uznat pouze omezené změny navrhovaných závazků. Tyto změny, předložené jako okamžitá reakce na výsledek konzultací, mohou zahrnovat objasnění, upřesnění a/nebo jiné vylepšení, jejichž cílem je zajistit, aby závazky byly realizovatelné a účinné. Takovéto změny však lze přijmout pouze v případě, je-li zajištěno, že Komise může provést náležitě posouzení těchto závazků ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Čl. 20 odst. 2 prováděcího nařízení.

⁽²⁾ Viz čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16). Viz rovněž čl. 2 odst. 1 písm. g) směrnice Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství (Úř. věst. L 254, 30.9.1994, s. 64), ve znění směrnice 97/74/ES (Úř. věst. L 10, 16.1.1998, s. 22).

⁽³⁾ Co se týká úlohy vnitrostátních regulačních orgánů v mechanismu pro řešení sporů, viz bod 66.

⁽⁴⁾ Viz 30. bod odůvodnění nařízení o spojování.

⁽⁵⁾ Viz rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-119/02 *Royal Philips Electronics v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-1433, bod 79 a násl.

⁽⁶⁾ Viz 17. bod odůvodnění prováděcího nařízení a rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-119/02 *Royal Philips Electronics v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-1433, body 237 a násl.

84. Pokud konečné posouzení případu ze strany Komise prokazuje, že se na jednom či několika trzích neexistují žádné obavy o ohrožení hospodářské soutěže, strany budou patřičně informovány a mohou stáhnout zbytečné závazky týkající se těchto trhů. Jestliže strany závazky nestáhnou, Komise je obvykle nebude brát v rozhodnutí v potaz. Tyto návrhy závazků každopádně nepředstavují podmínku pro povolení spojení.
85. Je-li stranám sděleno, že Komise ve svém konečném rozhodnutí hodlá zachovat tvrzení, že transakce vyvolává obavy o ohrožení hospodářské soutěže na konkrétním trhu, je na stranách, aby navrhly závazky. Komise nemůže v rozhodnutí o povolení uložit jednostranně žádné podmínky, nýbrž pouze na základě závazků stran⁽¹⁾. Komise však přezkoumá, zda jsou závazky předložené stranami přiměřené danému problému hospodářské soutěže, když posuzuje, zda je připojí jako podmínky nebo povinnosti ke svému konečnému rozhodnutí⁽²⁾. Je však nutno zdůraznit, že v návrhu závazků se budou považovat za nezbytné veškeré prvky, které jsou nutné, aby byly splněny základní podmínky pro přijatelné závazky, jak je stanoveno v bodě 9 a násl. Tento bod stejně jako předchozí bod se vztahuje rovněž na závazky ve druhé fázi.
86. Dospěje-li Komise k závěru, že závazky nabídnuté stranami neodstraňují vážné pochybnosti, vydá rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. c) a zahájí řízení.

2. Druhá fáze

87. Podle čl. 8 odst. 2 nařízení o spojování musí Komise prohlásit spojení za slučitelné se společným trhem, pokud v návaznosti na změnu oznámené spojení již zásadně nenarušuje účinnou hospodářskou soutěž ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení o spojování.
88. Závazky navržené Komisi podle čl. 8 odst. 2 musí být Komisi předloženy nejpozději do 65 pracovních dnů ode dne zahájení řízení. Pokud byly lhůty pro konečné rozhodnutí prodlouženy podle čl. 10 odst. 3 nařízení o spojování, prodloužuje se o stejný počet dnů automaticky rovněž lhůta pro nápravné prostředky⁽³⁾. Pouze výjimečně může Komise uznat, že závazky jsou předloženy poprvé po uplynutí této lhůty. Žádost stran o prodloužení lhůty musí být obdržena ve stanovené lhůtě a musí uvádět mimořádné okolnosti, které podle názoru stran toto odůvodňují. Kromě existence mimořádných okolností je prodloužení možné pouze v případě, je-li k dispozici dostatek času pro provedení náležitého posouzení Komisí a přiměřených konzultací s členskými státy a třetími stranami⁽⁴⁾.
89. Otázka, zda předložení nápravných prostředků prodlouží lhůtu, v níž má Komise přijmout konečné rozhodnutí, závisí na okamžiku v řízení, kdy jsou závazky předloženy. Pokud strany závazky předloží v době kratší než 55 pracovních dnů ode dne zahájení řízení, Komise musí přijmout konečné rozhodnutí nejpozději do 90 pracovních dnů ode dne zahájení řízení⁽⁵⁾. Pokud strany závazky předloží 55. pracovní den nebo později (či dokonce po 65. pracovním dnu, pokud tyto závazky mají být přijatelné kvůli mimořádným okolnostem, jak je popsáno v bodě 88), prodloužuje se lhůta, v níž má Komise přijmout konečné rozhodnutí, podle čl. 10 odst. 3 pododst. 2 na 105 pracovních dnů. Jestliže strany závazky předloží v době kratší než 55 pracovních dnů, avšak pozměněnou verzí předloží 55. pracovní den nebo později, prodloužuje se lhůta pro přijetí konečného rozhodnutí rovněž na 105 pracovních dnů.

⁽¹⁾ Viz bod 6.

⁽²⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 18. prosince 2007 ve věci C-202/06 P *Cementbouw v. Komise*, Sb. rozh. 2007, s. 54.

⁽³⁾ Čl. 19 odst. 2 pododst. 2 prováděcího nařízení.

⁽⁴⁾ Čl. 19 odst. 2 pododst. 3 prováděcího nařízení. Viz věc č. COMP/M.1439 – *Telia/Telenor* ze dne 13. října 1999; věc IV/M.754 – *Anglo American Corporation/Lonrho* ze dne 23. dubna 1997.

⁽⁵⁾ Pokud byly prodlouženy lhůty pro konečné rozhodnutí podle čl. 10 odst. 3 pododst. 2 nařízení o spojování před 55. pracovním dnem, tato lhůta se rovněž prodloužuje.

90. Komise je připravena projednat vhodné závazky rovněž před uplynutím lhůty 65 pracovních dnů. Stranám se doporučuje, aby předložily návrhy zabývající se hmotněprávními aspekty závazků i aspekty jejich provádění, které jsou nezbytné, aby bylo zajištěno, že závazky jsou plně realizovatelné. Jsou-li strany názoru, že k vyšetření obav o ohrožení hospodářské soutěže a navržení vhodných závazků je zapotřebí více času, mohou Komisi rovněž navrhnout prodloužení konečné lhůty podle čl. 10 odst. 3 pododst. 1. Tato žádost musí být podána před uplynutím lhůty 65 pracovních dnů. Komise obvykle lhůtu pro přijetí konečného rozhodnutí podle čl. 10 odst. 3 pododst. 1 neprodlouží, je-li žádost o prodloužení podána po lhůtě pro předložení nápravných prostředků, jež je stanovena v prováděcím nařízení, tj. po uplynutí 65. pracovního dne ⁽¹⁾.
91. Ke splnění požadavků pro rozhodnutí podle čl. 8 odst. 2 musí závazky splňovat tyto požadavky:
- a) zabývají se všemi obavami o ohrožení hospodářské soutěže vyvolanými spojením a plně uvádějí hmotněprávní a prováděcí závazky přijaté stranami;
 - b) jsou podepsány osobou, která je k tomu řádně oprávněna;
 - c) jsou k nim připojeny informace o nabídnutých závazcích, jak je stanoveno v prováděcím nařízení (vysvětleno v bodě 7), a
 - d) je k nim připojeno znění závazků bez důvěrných údajů ⁽²⁾ za účelem provedení tržního testu s třetími stranami, splňující požadavky stanovené v bodě 79 výše.
92. Návrhy předložené stranami v souladu s těmito požadavky budou posouzeny Komisí. Pokud posouzení potvrdí, že navrhované závazky odstraňují vážné pochybnosti (jestliže Komise dosud nevydala žádné prohlášení o námitkách) nebo obavy o ohrožení hospodářské soutěže uvedené v prohlášení o námitkách po konzultacích uvedených v bodě 80, Komise přijme podmíněčné rozhodnutí o povolení.
93. Naopak, pokud posouzení vede k závěru, že se nezdá, že by navrhované závazky postačovaly k odstranění obav o ohrožení hospodářské soutěže vyvolaných spojením, strany budou náležitě informovány ⁽³⁾.
94. Nařízení o spojování Komisi neukládá žádnou povinnost přijmout závazky po uplynutí zákonné lhůty pro nápravné prostředky, nezaváže-li se Komise ve zvláštních případech dobrovolně k posouzení závazků ⁽⁴⁾. Se zřetelem k tomuto přijme Komise v případě, že strany následně navrhované závazky změní po lhůtě 65 pracovních dnů, tyto pozměněné závazky pouze tehdy, může-li jednoznačně určit (na základě svého posouzení informací, které již obdržela v průběhu šetření, včetně výsledků předchozího tržního testu a aniž by byl nutný další tržní test), že tyto závazky po provedení plně a jednoznačně odstraní zjištěné obavy o ohrožení hospodářské soutěže, a je-li k dispozici dostatečná doba, aby Komise mohla provést náležitě posouzení a patřičné konzultace s členskými státy ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾. Komise obvykle odmítne pozměněné závazky, které tyto podmínky nesplňují ⁽⁷⁾.
-
- ⁽¹⁾ Soud prvního stupně potvrdil, že nařízení o spojování a prováděcí nařízení neukládají Komisi žádnou povinnost přijmout závazky, které jsou předloženy po zákonné lhůtě, jak je uvedeno v bodě 94, viz věc T-87/05 EDP v. Komise, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 161. Komise proto není povinna přezkoumat nápravné prostředky, které strany předložily po uplynutí lhůty pro nápravné prostředky, a to ani v případě, pokud by strany souhlasily s prodloužením konečné lhůty. To by nebylo mimoto v souladu s účelem (jak je objasněno v 35. bodě odůvodnění nařízení o spojování) prodloužení stanovených v čl. 10 odst. 3. Prodloužení stanovené v čl. 10 odst. 3 pododst. 1 má poskytnout dostatečnou dobu pro vyšetření obav o ohrožení hospodářské soutěže, zatímco účelem prodloužení stanoveného v čl. 10 odst. 3 pododst. 2 je poskytnout dostatečnou dobu pro analýzu a tržní test závazků.
- ⁽²⁾ Čl. 20 odst. 2 prováděcího nařízení.
- ⁽³⁾ Viz bod 30 a násl. osvědčených pokynů GR pro hospodářskou soutěž týkajících se provádění řízení ES o kontrole spojování podniků, které v průběhu řízení umožňují několik schůzek ohledně současného stavu mezi Komisí a stranami.
- ⁽⁴⁾ Viz rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-87/05 EDP v. Komise, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 161 a násl. Viz rovněž rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-290/94 Kaysersberg SA v. Komise, Sb. rozh. 1997, s. II-2137.
- ⁽⁵⁾ Věc č. COMP/M.3440 – ENI/EDP/GDP ze dne 9. prosince 2004, bod 855 a násl.; potvrzeno rozsudkem Soudu prvního stupně ve věci T-87/05 EDP v. Komise, Sb. rozh. 2005, s. II-3745, bod 162 a násl.; věc č. COMP/M.1628 – TotalFina/Elf ze dne 9. března 2000, bod 345.
- ⁽⁶⁾ Tyto konzultace obvykle vyžadují, aby Komise byla schopna zaslat předlohu konečného rozhodnutí, včetně posouzení změněných závazků, členskými státy nejmeně 10 pracovních dnů před zasedáním poradního výboru s členskými státy. Tuto lhůtu lze zkrátit pouze výjimečně (viz čl. 19 odst. 5 nařízení o spojování).
- ⁽⁷⁾ Viz věc č. COMP/M.3440 – ENI/EDP/GDP ze dne 9. prosince 2004, bod 913.

V. POŽADAVKY NA PROVÁDĚNÍ ZÁVAZKŮ

95. Závazky jsou nabídnuty s cílem dosáhnout povolení spojení, přičemž k jejich provedení dochází obvykle po rozhodnutí. Závazky proto vyžadují záruky, které zajistí jejich účinné a včasné provádění. Tato prováděcí ustanovení budou obvykle tvořit součást závazků, které strany učiní vůči Komisi.
96. Níže jsou uvedeny podrobné pokyny k provádění závazků týkajících se převodu jakožto nejobvyklejšího závazku. Posléze jsou projednány některé aspekty provádění ostatních druhů závazků.

1. Proces převodu

97. Převod je nutno dokončit ve stanovené lhůtě dohodnuté mezi stranami a Komisí. Podle praxe Komise je celková doba rozdělena na období pro uzavření konečné smlouvy a další období pro uzavření transakce (převod právního titulu). Doba pro uzavření závazné smlouvy se obvykle dále dělí na první období, v němž strany mohou vyhledat vhodného kupce („první období převodu“), a pokud se stranám nepodaří podnik převést, druhé období, v němž správce převodu získává pověření převést podnik za cenu, která není nižší než minimální cena („období převodu správcem“).
98. Zkušenosti Komise prokázaly, že k úspěchu převodu velkou měrou přispívají krátká období převodu, jelikož v opačném případě bude podnik, který má být převeden, vystaven delšímu období nejistoty. Lhůty by proto měly být pokud možno co nejkratší. Komise bude obvykle pro první období převodu považovat lhůtu v délce přibližně šesti měsíců a popřípadě dodatečnou lhůtu tří měsíců pro období převodu správcem za dostatečnou. Pro uzavření transakce se obvykle předpokládá období dalších tří měsíců. Tyto lhůty je možno v jednotlivém případě změnit. Lhůty mohou být zejména zkráceny v případě vysokého rizika znehodnocení životaschopnosti podniku v přechodném období.
99. Lhůta pro převod obvykle začíná běžet dnem přijetí rozhodnutí Komise. Výjimka může být odůvodněná v případě transakce prostřednictvím veřejné nabídky, kdy se strany zaváží převést podnik náležející cílové společnosti. Jestliže se strany v těchto případech nemohou připravit na převod podniku cílové společnosti před dokončením oznámeného spojení, může Komise uznat, že lhůta pro takovýto převod začne běžet teprve dnem uzavření oznámené transakce. Stejně tak lze toto řešení uvážit v případě, není-li den dokončení spojení pod kontrolou stran, jelikož je nutné například schválení státním orgánem⁽¹⁾. Může být rovněž vhodné lhůty zkrátit s cílem zkrátit dobu nejistoty pro převáděný podnik.
100. Zatímco se výše uvedený postup vztahuje na řešení zahrnující vážného zájemce, v případě předem stanovených řešení se postup liší. Obvykle bude již v průběhu řízení s kupcem uzavřena závazná smlouva, takže po rozhodnutí je nutno předpokládat pouze další období pro uzavření transakce. Pokud byla před přijetím rozhodnutí s kupcem uzavřena pouze rámcová smlouva, bude o lhůtách, jež mají být stanoveny pro uzavření úplné smlouvy a uzavření transakce, rozhodnuto individuálně⁽²⁾.

2. Schválení kupce a smlouvy o koupi a prodeji

101. Aby byla zajištěna účinnost závazku, podléhá prodej navrhovanému kupci předchozímu schválení Komisí. Pokud strany (nebo správce převodu) dosáhly s kupcem konečné dohody, musí Komisi předložit odůvodněný a doložený návrh. Strany nebo popřípadě správce převodu budou muset Komisi uspokojivě prokázat, že navrhovaný kupec splňuje požadavky na kupujícího a že podnik je převeden způsobem, který je v souladu s rozhodnutím Komise a se závazky. Jestliže závazky umožňují, aby pro jednotlivé části balíčku byli navrženi různí kupci, Komise posoudí, zda je každý jednotlivý navrhovaný kupec přijatelný a zda celý balíček odstraní obavy o ohrožení hospodářské soutěže.

⁽¹⁾ Avšak i v těchto případech musí ostatní ustanovení v závazcích, zejména ustanovení o vytvoření záruk v přechodném období, nabýt účinku dnem přijetí rozhodnutí.

⁽²⁾ Viz věc č. COMP/M.3916 – T-Mobile Austria/tele.ring ze dne 20. dubna 2006.

102. Při posuzování navrhovaného kupce bude Komise vykládat požadavky na kupujícího podle účelu závazků v zájmu okamžitého zachování účinné hospodářské soutěže na trhu, na němž byly zjištěny obavy o ohrožení hospodářské soutěže, a tržní situace, jak je uvedeno v rozhodnutí ⁽¹⁾. Komise bude při posuzování požadavků na kupujícího obvykle vycházet z podání stran, posouzení kontrolního správce a zejména z jednání s navrhovaným kupcem a jeho obchodního plánu. Komise bude dále analyzovat, zda se základní předpoklady kupce na základě tržní situace jeví jako věrohodné.
103. Požadavek, aby kupec musel mít potřebné finanční prostředky, se týká zejména způsobu, jakým je nabytí financováno navrhovaným kupcem. Komise obvykle neuzná financování převodu prodávajícím, a zejména žádné financování prodávajícím, pokud by prodávajícímu v budoucnu zajistilo podíl na zisku převáděného podniku.
104. Při posuzování, zda navrhovaný kupec může vyvolat obavy o ohrožení hospodářské soutěže, Komise provede posouzení *prima facie* na základě informací, které má k dispozici v procesu schvalování kupce. Pokud koupě vyústí ve spojení s významem pro celé Společenství, je nutno tuto novou operaci oznámit podle nařízení o spojování a získat povolení v rámci běžných postupů ⁽²⁾. Pokud tomu tak není, není schválením navrhovaného kupce ze strany Komise dotčena pravomoc vnitrostátních orgánů v oblasti kontroly spojování. Navrhovaný kupec musí podle očekávání získat veškerá potřebná povolení od příslušných regulačních orgánů. Pokud lze na základě informací dostupných Komisi předpokládat, že potíže s získáním povolení spojení nebo jiných povolení mohou nepřiměřeně zpozdít včasné provedení závazku, bude se mít za to, že navrhovaný kupec nespĺňuje požadavky na kupujícího. V opačném případě nebudou obavy o ohrožení hospodářské soutěže, které Komise zjistila, odstraněny v přiměřené době.
105. Požadavek na schválení Komisí se obvykle vztahuje nejen na totožnost kupce, nýbrž rovněž na smlouvu o prodeji a koupi a případnou jinou dohodu uzavřenou mezi stranami a navrhovaným kupcem, včetně dočasných dohod. Komise ověří, zda je převod podle dohod v souladu se závazky ⁽³⁾.
106. Komise stranám sdělí svůj názor ohledně vhodnosti navrhovaného kupce. Jestliže Komise dospěje k závěru, že navrhovaný kupec nespĺňuje požadavky na kupujícího, přijme rozhodnutí, že navrhovaný kupec není kupcem v rámci závazků ⁽⁴⁾. Pokud Komise dospěje k závěru, že smlouva o prodeji a koupi (nebo jiné vedlejší dohody) nepředpokládají převod v souladu se závazky, Komise o tom uvědomí strany, aniž by nutně odmítla kupce jako takového. Dospěje-li Komise k závěru, že kupec je vhodný v rámci závazků a že smlouvy upravují převod v souladu se závazky, Komise převod na navrhovaného kupce schválí ⁽⁵⁾. Komise vydá potřebná schválení co nejrychleji.

3. Povinnosti stran v přechodném období

107. Strany musí v přechodném období splnit určité povinnosti (jak bylo stanoveno v bodě 36). V tomto ohledu závazky obvykle obsahují: i) záruky týkající se dočasného zachování životaschopnosti podniku, ii) potřebné kroky pro proces vyčlenění, je-li to důležité, a iii) potřebné kroky k přípravě převodu podniku.

⁽¹⁾ Viz rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-342-00 *Petrolescence v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-1161.

⁽²⁾ Věc IV/M.1383 – Exxon/Mobil ze dne 29. září 1999 a navazující věci č. COMP/M.1820 – BP/JV Dissolution ze dne 2. února 2000 a věc č. COMP/M.1822 – Mobil/JV Dissolution ze dne 2. února 2000.

⁽³⁾ Jak bylo projednáno výše, strany mohou Komisi požádat, aby schválila převod podniku navrhovanému kupci bez jednoho či více aktiv nebo částí zaměstnanců, pokud to neovlivní životaschopnost a konkurenceschopnost převáděného podniku po prodeji, s přihlédnutím k prostředkům navrhovaného kupce.

⁽⁴⁾ č. COMP/M.1628 – TotalFina/Elf ze dne 9. února 2000, benzínová čerpadla u dálnic; potvrzeno rozsudkem Soudu prvního stupně ve věci T-342/00 *Petrolescence v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. II-1161.

⁽⁵⁾ Podle okolností převodu musí strany případně rovněž zajistit (například příslušnými ustanoveními v kupní smlouvě), že kupec zachová převáděný podnik jako soutěžní sílu na trhu a že během krátké doby podnik neprodá.

Dočasné zachování převáděného podniku

108. Strany jsou odpovědné za to, že sníží na minimum jakákoli možná rizika ztráty konkurenceschopnosti převáděného podniku, která vyplývají z nejistot souvisejících s převodem podniku. Až do převodu podniku na kupce Komise vyžaduje, aby se strany zavázaly, že zachovají jeho nezávislost, hospodářskou životaschopnost, prodejnost a konkurenceschopnost. Pouze takovéto závazky Komisi umožní dospět s požadovaným stupněm jistoty k závěru, že se převod podniku uskuteční způsobem, který strany navrhly v závazcích.
109. Tyto závazky by měly být obecně vypracovány tak, aby byl podnik oddělen od podniků, které si strany ponechají, a aby bylo zajištěno, že je řízen jako samostatný a prodejný podnik v jeho nejlepší zájmu s cílem zajistit jeho další hospodářskou životaschopnost, prodejnost a konkurenceschopnost a jeho nezávislost na podnicích, které si strany ponechají.
110. Vyžaduje se, aby strany zajistily zachování všech aktiv podniku podle dobré obchodní praxe a v rámci běžného podnikání a aby nedošlo k žádnému jednání, jež by mohlo mít na podnik a jeho činnosti významný nepříznivý dopad. To se týká zejména zachování dlouhodobých aktiv, know-how nebo obchodních informací důvěrné nebo zákonem chráněné povahy, zákaznické základny a technické a obchodní způsobilosti zaměstnanců. Strany musí mimoto zachovat podnik ve stejném stavu jako před spojením, zejména poskytnout dostatečné prostředky, například kapitál nebo úvěrovou linii, na základě stávajících obchodních plánů a jejich pokračování, zajistit stejné správní a řídicí funkce či jiné faktory, které jsou důležité pro zachování hospodářské soutěže v určitém odvětví. Závazky musí rovněž stanovit, že strany přijmou veškerá přiměřená opatření, včetně vhodných pobídkových systémů, s cílem přimět všechny klíčové zaměstnance, aby zůstali v podniku, a že strany nemohou zaměstnance nabízet svým zbývajícím podnikům či je přemísťovat.
111. Strany by dále měly podnik oddělit od podniků, které si ponechávají, a zajistit, aby klíčoví zaměstnanci převáděného podniku nebyli zapojeni do podniků, které si ponechávají, a naopak. Má-li podnik, který má být převeden, formu společnosti a jestliže se jeví jako nutné důsledné oddělení struktury společnosti, měl by práva stran jakožto akcionářů, zejména hlasovací práva, vykonávat kontrolní správce, který by měl být rovněž oprávněn nahradit členy řídicích orgánů ustanovené jménem stran. Co se týká informací, strany musí izolovat informační toky podniku, který má být převeden, a přijmout veškerá potřebná opatření, aby bylo zajištěno, že strany nezískají obchodní tajemství či jiné důvěrné informace. Veškeré důvěrné dokumenty nebo informace z podniku, které strany získaly před přijetím rozhodnutí, musí být podniku vráceny nebo zničeny.
112. Dále se obvykle vyžaduje, aby strany jmenovaly správce odděleného majetku s potřebnými odbornými znalostmi, který bude odpovědný za řízení podniku a splnění povinností týkajících se oddělení majetku a izolace jeho informačních toků. Správce odděleného majetku by měl jednat pod dohledem kontrolního správce, který může správci odděleného majetku udělovat pokyny. Závazky musí stanovit, že k jmenování dojde neprodleně po přijetí rozhodnutí a před tím, než strany mohou oznámené spojení dokončit. Zatímco strany mohou samy jmenovat správce odděleného majetku, závazky musí stanovit, že kontrolní správce může správce odděleného majetku odvolat, pokud nejedná v souladu se závazky nebo ohrožuje jejich včasné a řádné provedení. Následné jmenování nového správce odděleného majetku podléhá schválení kontrolního správce.

Kroky k vyčlenění

113. Jak je uvedeno v bodě 35, Komise může v určitých případech uznat, že za vhodný nápravný prostředek lze považovat převod podniku, který musí být vyčleněn ze zbývajících podniků stran. Nicméně i v těchto případech však obavy Komise o ohrožení hospodářské soutěže odstraní pouze převod životaschopného podniku na kupce, který může tento podnik zachovat a rozvíjet jako aktivní

soutěžní sílu na trhu. Strany proto musí přijmout povinnost zaměřenou na výsledek spočívající ve vyčlenění aktiv v přechodném období, jež mají podíl na převáděném podniku. Výsledkem musí být to, že na konci přechodného období může být na vhodného kupce převeden životaschopný a konkurenceschopný podnik, který je samostatný a oddělený od ostatních podniků stran. Strany musí nést náklady a rizika tohoto vyčlenění v přechodném období.

114. Vyčlenění musí strany provést pod dohledem správce a ve spolupráci se správcem odděleného majetku. Podniku musí být za prvé přidělena aktiva a části zaměstnanců, které sdílí převáděný podnik a zbývající podniky stran, není-li to v závazcích vyloučeno ⁽¹⁾. Přidělení aktiv a zaměstnanců bude kontrolováno a musí být schváleno kontrolním správcem. Proces vyčleňování může za druhé vyžadovat rovněž replikaci aktiv držených nebo funkcí vykonávaných jinými částmi podniků stran pro převáděný podnik, je-li to nutné k zajištění životaschopnosti a konkurenceschopnosti převáděného podniku. Příkladem je ukončení účasti podniku v centrální počítačové síti a vybudování zvláštního počítačového systému pro podnik. O hlavních opatřeních tohoto procesu vyčleňování a funkcích, které mají být replikovány, by mělo být rozhodnuto v každém jednotlivém případě a tato opatření musí být popsána v závazcích.
115. Zároveň je nutno zajistit, aby těmito opatřeními nebyla ovlivněna životaschopnost převáděného podniku. V přechodném období proto musí strany zajistit využívání sdílených aktiv podnikem a další poskytování služeb podniku ve stejném rozsahu jako v minulosti, dokud podnik není sám životaschopný.

Zvláštní povinnosti stran týkající se procesu převodu

116. Pokud jde o proces převodu, závazky by měly stanovit, že potenciální kupci mohou bez ohledu na fázi řízení provést hloubkovou kontrolu a získat dostatečné informace týkající se převáděného podniku, aby mohli plně posoudit hodnotu, rozsah a obchodní potenciál podniku a měli přímý přístup k jeho zaměstnancům. Strany musí dále předkládat pravidelné zprávy o potenciálních kupcích a vývoji jednání. Převod bude dokončen teprve po uzavření transakce, tj. jakmile právní titul přešel na schváleného kupce a aktiva byla skutečně převedena. Na konci procesu musí strany zaslat závěrečnou zprávu, která potvrzuje uzavření transakce a převod aktiv.

4. Kontrolní správce a správce převodu

Úloha kontrolního správce

117. Jelikož se Komise nemůže každodenně podílet přímo na dohledu nad prováděním závazků, strany musí navrhnout jmenování správce, který bude dohlížet na dodržování závazků stranami, zejména jejich povinností v přechodném období a procesu převodu (tzv. „kontrolní správce“). Takto strany zaručí účinnost závazků, které předložily, a umožní Komisi zajistit, aby byla s požadovaným stupněm jistoty provedena změna oznámeného spojení navrhaná stranami.
118. Kontrolní správce plní své úkoly pod dohledem Komise a považuje se za „prodlouženou ruku“ Komise. Zabezpečuje, aby byl podnik v přechodném období řízen a zachován jako samostatný podnik. Komise proto může kontrolnímu správci udělovat příkazy a pokyny s cílem zajistit dodržování závazků a správce může stranám navrhnout jakákoli opatření, která považuje za nezbytná k plnění svých úkolů. Strany však bez souhlasu Komise nemohou správci vydávat žádné pokyny.

⁽¹⁾ Viz bod 26 výš, pokud jde o otázku, jak se v rámci závazků nakládá se sdílenými aktivy.

119. Úkoly kontrolního správce jsou obvykle stanoveny v závazcích. Jeho úkoly a povinnosti budou podrobně upřesněny v pověření, které bude dohodnuto mezi stranami a správcem, a jeho úkoly budou dále podrobně rozepsány v pracovním plánu. Kontrolní správce začne obvykle vykonávat své úkoly neprodleně po přijetí rozhodnutí Komise, a to až do doby právoplatného a skutečného převodu podniku na schváleného kupce. Lze rozlišit pět hlavních úkolů (příčemž tento seznam není vyčerpávací), které by kontrolní správce měl pod dohledem Komise plnit:
- Za prvé, kontrolní správce bude vyzván, aby v přechodném období dohlížel na záruky pro převáděný podnik.
 - Za druhé, v případech vyčlenění musí kontrolní správce kontrolovat rozdělení aktiv a přidělení zaměstnanců mezi převáděný podnik a podniky, které si strany ponechávají, jakož i replikaci aktiv a funkcí v podniku, které byly dříve poskytovány stranami spojení.
 - Za třetí, kontrolní správce odpovídá za dohled nad úsilím stran o nalezení potenciálního kupce a převedení podniku. Obecně přezkoumává pokrok v procesu převodu a potenciální kupce podílejí se na procesu. Musí ověřit, zda potenciální kupci obdrželi dostatečné informace o podniku (zejména přezkoumáním informačního memoranda (je-li k dispozici), datové místnosti (*data room*) nebo procesem hloubkové kontroly). Jakmile je navržen kupec, kontrolní správce předloží Komisi odůvodněné stanovisko, zda navrhovaný kupec splňuje požadavky na kupujícího uvedené v závazcích a zda je podnik prodáván v souladu se závazky. Na konci procesu kontrolní správce dohlídí na právoplatný a skutečný převod podniku na kupce a vypracuje závěrečnou zprávu potvrzující převod.
 - Za čtvrté, kontrolní správce jedná jako kontaktní místo pro případné žádosti třetích stran, zejména potenciálních kupců, v souvislosti se závazky. Strany informují zúčastněné třetí strany, včetně potenciálních kupců, o totožnosti a úkolech kontrolního správce. V případě neshody mezi stranami spojení a třetími stranami s ohledem na záležitosti, jimiž se zabývají závazky, kontrolní správce projedná tyto záležitosti s oběma stranami a podá zprávu Komisi. Aby mohl kontrolní správce plnit svou úlohu, uchovává v důvěrnosti obchodní tajemství stran spojení a třetích stran.
 - Za páté, kontrolní správce informuje Komisi o těchto záležitostech v pravidelných zprávách o dodržování závazků a na žádost Komise předloží rovněž dodatečné zprávy.
120. Závazky rovněž zevrubně stanoví potřeby kontrolního správce, pokud jde o podporu a spolupráci se stranami; v tomto ohledu bude rovněž Komise dohlížet na vztah mezi stranami a správcem. Aby mohl správce plnit své úkoly, musí mít přístup k účetním knihám a záznamům stran a převáděného podniku, pokud je to důležité pro provedení závazků, může požádat o manažerskou a správní podporu stran, musí být informován o potenciálních kupcích a o veškerém vývoji v procesu převodu a musí mu být poskytnuty informace předané potenciálním kupcům. Strany musí mimoto správce zbavit odpovědnosti a umožnit mu, aby jmenoval poradce, je-li to přiměřené pro plnění jeho úkolů v rámci závazků. Závazky musí rovněž Komisi umožnit, aby s kontrolním správcem sdílela informace stran s cílem umožnit kontrolnímu správci vykonávat jeho úkoly. Kontrolní správce bude povinen uchovávat tyto informace jako důvěrné.

Úloha správce převodu

121. Stejně jako u kontrolního správce musí strany navrhnout jmenování správce převodu s cílem zajistit účinnost závazků, které předložily, a umožnit Komisi, aby zajistila, že bude provedena změna oznámeného spojení navrhovaná stranami. Pokud se stranám nepodaří nalézt vhodného kupce v rámci prvního období převodu, bude správci převodu uděleno neodvolatelné a výhradní zmocnění prodat podnik vhodnému kupci za dohledu Komise ve stanovené lhůtě a za cenu, která není nižší než minimální cena. Závazky správci převodu umožní, aby do podmínek smlouvy o prodeji a koupi zahrnul podmínky, které považuje za vhodné pro účelný prodej, zejména obvyklá ujištění, záruky a odškodnění. Prodej podniku správcem převodu rovněž podléhá předchozímu schválení Komisí stejně jako prodej podniku stranami.

122. V závazcích je stanoveno, že strany správce převodu podporují a spolupracují s ním stejně, jak se předpokládá u kontrolního správce. V případě převodu musí strany správci převodu udělit komplexní plné moci zahrnující všechny fáze převodu.

Schválení správce a jeho pověření

123. V závislosti na závazku může být kontrolním správcem stejná osoba nebo instituce jako správce převodu. Strany navrhnou Komisi jednoho nebo několik možných správců, včetně veškerých podmínek pověření a přehledu pracovního plánu. Je podstatné, aby kontrolní správce byl ustanoven neprodleně po rozhodnutí Komise. Strany by proto měly navrhnout vhodného správce neprodleně po rozhodnutí Komise ⁽¹⁾ a v závazcích musí být obvykle stanoveno, že oznámené spojení lze provést až po jmenování kontrolního správce po schválení Komisí ⁽²⁾. Situace je odlišná u správce převodu, který by měl být jmenován dostatečně včas před uplynutím prvního období převodu ⁽³⁾, takže jeho pověření může nabýt účinku s počátkem období převodu správcem.
124. Oba typy správců jmenují strany na základě pověření správce dohodnutého mezi stranami a správcem. Jmenování a pověření podléhají schválení Komisí, která bude mít při výběru správce volnost rozhodování a posoudí, zda je v konkrétním případě navrhovaný uchazeč vhodný pro plnění daných úkolů. Správce musí být nezávislý na stranách, mít potřebné kvalifikace k plnění svého pověření a není ani nebude vystaven střetu zájmů.
125. Komise posoudí potřebné kvalifikace na základě požadavků konkrétního případu, včetně zeměpisné oblasti a dotčného odvětví. Podle zkušeností Komise mohou být k plnění úkolů kontrolního správce obzvláště vhodné auditorské společnosti a jiné poradenské společnosti. Vhodnými uchazeči pro plnění této úlohy mohou být rovněž jednotlivci, kteří pracují v konkrétním výrobním odvětví, pokud mají k dispozici potřebné prostředky k plnění dotyčných úkolů. Pro úlohu správce převodu se jeví jako obzvláště vhodné investiční banky. Nezávislost správce je zásadní, aby mohl správce náležitě plnit svou úlohu spočívající ve kontrole dodržování závazků stranami pro Komisi a aby byla zajištěna jeho věrohodnost vůči třetím stranám. Komise zejména neuzná jako správce osoby nebo instituce, jež jsou zároveň auditory stran nebo jejich investičními poradci při převodu. K žádnému střetu zájmů však nedojde v případě vztahů správce se stranami, jestliže tyto vztahy nenaruší objektivitu a nezávislost správce při plnění jeho úkolů. Je odpovědností stran poskytnout Komisi přiměřené informace, aby mohla ověřit, zda správce splňuje požadavky. Jmenování správce po schválení stranami je neodvolatelné, ledaže je správce nahrazen se souhlasem Komise nebo na její žádost.
126. Pověření správce vymezuje blíže jeho úkoly stanovené v závazcích a obsahuje veškerá ustanovení, která jsou nezbytná k tomu, aby správce mohl vykonávat své úkoly v rámci závazků přijatých Komisí. Strany na základě pověření odpovídají za odměnu správce a struktura odměny musí být taková, aby nenarušila nezávislost a efektivitu správce při plnění pověření. Komise správce schválí pouze společně s odpovídajícím pověřením. Ve vhodných případech může zveřejnit totožnost správce a shrnutí jeho úkolů.
127. Jakmile byly splněny zvláštní závazky, kterými byl správce pověřen, tj. když přešel právní titul k podniku, který má být převeden, aktiva byla skutečně převedena na kupujícího a byla splněna zvláštní ujednání, která mohou pokračovat po převodu, správce podle pověření Komisi požádá, aby ho zprostita další odpovědnosti. I když to Komise učiní, může být nezbytné, aby Komise požadovala opětovně jmenování správce na základě závazků, pokud se později Komisi zdá, že příslušné závazky nebyly vykonány úplně a řádně.

⁽¹⁾ Závazky by měly obvykle stanovit, že kontrolní správce je navržen do dvou týdnů ode dne vydání rozhodnutí.

⁽²⁾ Viz věc č. COMP/M.4180 – GdF/Suez ze dne 14. listopadu 2006; věc č. COMP/M.4187 – Metso/Aker Kvaerner ze dne 12. prosince 2006; věc č. COMP/M.3916 – T-Mobile/Tele.ring ze dne 20. dubna 2006.

⁽³⁾ Komise bude obvykle vyžadovat jmenování nejméně jeden měsíc před koncem prvního období převodu.

5. Povinnosti stran po provedení převodu

128. V závazcích musí být rovněž stanoveno, že po dobu 10 let od vydání rozhodnutí o přijetí závazků si Komise může od stran vyžádat informace. To Komisi umožní kontrolovat účinné provádění nápravného prostředku.

6. Provádění ostatních závazků

129. Mnohé ze zásad projednaných výše v souvislosti s prováděním závazků týkajících se převodu lze použít rovněž na ostatní druhy závazků, musí-li být tyto závazky provedeny po rozhodnutí Komise. Pokud se například předpokládá, že nabyvatel licence musí být schválen Komisí, lze použít úvahy týkající se schválení kupce. Vzhledem k široké škále závazků jiných než převod nelze stanovit žádné obecné a vyčerpávající požadavky na provádění závazků jiných než převod.
130. Avšak vzhledem k dlouhé době trvání závazků jiných než převod a jejich obvyklé složitosti je často nezbytné velmi značné úsilí, pokud jde o kontrolní činnosti, a zvláštní nástroje kontroly, aby Komise mohla vyvodit závěr, že budou účinně provedeny. Komise proto bude často vyžadovat účast správce, který bude dohlížet na provádění těchto závazků, a zavedení rychlého rozhodčího řízení, aby byl poskytnut mechanismus pro řešení sporů a zajištěno, že závazky mohou vymáhat samotní účastníci trhu. V minulých případech Komise často vyžadovala obojí, tj. jmenování správce i rozhodčí doložku⁽¹⁾. V těchto případech bude správce dohlížet na provádění závazků, může však být rovněž nápomocen v rozhodčím řízení, aby mohlo být dokončeno v krátké době.

⁽¹⁾ Takovýto přístup zahrnující společnou kontrolu arbitráží a kontrolním správcem byl použit např. ve věci č. COMP/M.2803 – Telia/Sonera ze dne 10. července 2002; věci č. COMP/M.3083 – GE/Instrumentarium ze dne 2. září 2003, a ve věci č. COMP/M.3225 – Alcan/Pechiney II ze dne 29. září 2003.